

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE RUIMTE EN INFRASTRUCTUUR VAN DE GEMEENTE LAREN

d.d.

---

1. Opening, vaststelling agenda

De voorzitter: Dames en heren, goedenavond. Allemaal hartelijk welkom. Niet alleen hier aan tafel, de ronde tafel. Maar zeker ook op de publieke tribune. U bent allen van harte welkom. En we zitten dus in het hart van de lokale democratie vanavond. En we hopen daar dat u allemaal ook met een gerust gemoed vanavond de zaal weer kunt verlaten. We hebben een agenda. Maar voordat ik daar aan toekom, moet ik meedelen dat vanavond verhinderd zijn mevrouw Berghorst en mevrouw Brakel van D66. En van het CDA de heer Van den Berg. Die wordt vervangen door mevrouw Graafsma. En mevrouw Brakel en mevrouw Berghorst worden vervangen door de heer Grunwald. Zijn er, met betrekking tot de agenda, opmerkingen? Dat is blijkbaar niet het geval, dan is de agenda daarmee aangenomen.

2. Vaststelling van lijst adviezen en conclusies vergadering commissie R&I d.d. 19 juni 2018

De voorzitter: En komen we bij de Vaststelling van de lijst van adviezen van de vergadering van 19 juni laatstleden. Op- of aanmerkingen? Mevrouw Klingenberg. U was de eerste, jazekeer.

Mevrouw Klingenberg: Ik wilde graag vragen aan wethouder Stam wanneer de keuzenota voor de diverse plannen voorgelegd wordt? De keuzenota, wanneer die voorgelegd wordt?

De voorzitter: Ja, ja. De keuzenota. Kunt u daarop antwoorden, mijnheer Stam?

De wethouder: Interessant onderwerp vanavond. Het is de bedoeling, althans het College heeft vandaag vastgesteld de keuzenota voor de Rabobank. En aan het Presidium zal worden voorgesteld om dat in de Commissie en de Raad van oktober te behandelen. En daarna zullen er heel veel keuzenota's op volgen. Maar wanneer die komen, dat kan ik u nog niet precies zeggen.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman: Ja, was eigenlijk een zelfde soort vraag. Maar die keuzenota van juni, die is dus eigenlijk teruggestuurd. Daar stonden meer dingen op, dan alleen maar de Rabobank. En ik dacht dat wij gevraagd hadden om een keuzenota, goed onderbouwd, gebaseerd op de langetermijnvisie van het dorp. En met name van het centrum. Dus daar zouden dan ook al die andere zaken in zitten. En dat was eigenlijk een wat uitgebreidere vraag, wanneer we die tegemoet kunnen zien?

De voorzitter: De wethouder.

De wethouder: Ja, ik laat dat bij mevrouw Timmerman. Dat is blijkbaar haar opvatting en haar re-adaptie van toezeggingen.

De voorzitter: Oké.

De wethouder: Ik heb gezegd, wat ik gezegd heb.

De voorzitter: Ja. Ik denk dat we de nota moeten afwachten. Zoals die is aangekondigd. En dan kunnen we daar in de Commissie verder over spreken. En vervolgens in de Raad. Oké, andere opmerkingen?

3. Mededelingen

De voorzitter: Mededeling van de zijde van het College? Niet het geval.

4. Meldingen Portefeuillehouders m.b.t. Gemeenschappelijke Regelingen

De voorzitter: Meldingen van de portefeuillehouders? Dat is opnieuw het College, feitelijk. Met betrekking tot Gemeenschappelijke Regelingen? Ook dat is niet het geval

5. Raadsvoorstellen:

De voorzitter: Dan komen we vanzelf bij de raadsvoorstellen.

5.1 Vaststelling bestemmingsplan Correctieve herziening Laren

De voorzitter: Dames en heren, en het eerste raadsvoorstel betreft de Vaststelling bestemmingsplan Correctieve herziening Laren. Ik mag dus voordat we tot de discussie over gaan en voordat dan ook de eerste, verschillende personen die graag willen inspreken, het woord misschien nog even goed in kader brengen, wat nu de bedoeling van deze avond is. En van het stuk wat voorligt. Het gaat dus om een raadsvoorstel. En in de inleiding wordt duidelijk aangegeven, dat de gemeente Laren het afgelopen jaar verschillende bestemmingsplannen voor haar bebouwd gebied heeft vastgesteld, die op onderdelen aangepast dienen te worden. Er is daarom voor de woongebieden Laren-West, Laren-Noord en Postiljon Zevenend een correctieve herziening voorbereid, die gezien moet worden als een aanvulling op de nu geldende bestemmingsplannen. Daar gaat het dus om. Het is een aanvulling op de bestaande bestemmingsplannen. Oké. Dat gezegd zijnde, dames en heren, hebben we een lijst van.. Behoeft u als wethouder nog nadere toelichting, voordat we tot insprekers overgaan?

De wethouder: Nee, u zegt het goed. En het is met name voor diegenen die wensen te gaan inspreken van belang: dit is een correctieve herziening. Er zijn bepaalde gemeenten die elk jaar correctieve herzieningen doen. Omdat ze in het bestemmingsplan er achter komen, dat er fouten zijn gemaakt. Of dat er technisch moet worden gecorrigeerd. Dat doen we in deze correctieve herziening precies op dezelfde manier. Dat is uitgebreid besproken ook met een klankbordgroep uit de Raad. En voor zover er gedacht wordt, dat je ook zou kunnen praten over andere zaken dan alleen die correctie, lijkt me dat niet relevant vanavond. Wat ik wel graag wil melden, is dat vanmiddag is, ik weet niet of u dat allemaal nog heeft ontvangen, is een memo gestuurd aan de Raad. Aan de Commissie, moet ik zeggen. Daar wij op het laatste moment nog er achter zijn gekomen, dat er een ommissie heeft plaatsgevonden in een technische regel rondom zwembaden. We hebben het voorstel gedaan. Ik zal eens daar het wel even toelichten. Of mevrouw Karin Lohman die naast me zit, zal dat doen. En dat kunnen we dan in overleg met de Commissie nog eventueel corrigeren. En naar de Raad brengen. Maar het komt zo dadelijk wel aan de orde.

De voorzitter: Oké. Het voorstel is om dit additionele document alsnog voorwerp te maken van dezelfde discussie vanavond.

De wethouder: Lijkt me verstandig.

De voorzitter: Ik moet bekennen, dat ik het stuk niet gezien heb. Maar, misschien hebben de Commissie-leden het wel. Dus het is een beetje onbehoorlijk natuurlijk, lijkt mij, als we het niet gezien hebben om erover te beraadslagen. Misschien kunt u het iets nader uitleggen, wanneer we aan het punt toe zijn. Mag ik dan nu, in volgorde zoals ik het van de griffie heb aangereikt gekregen, de eerste, de heer Klijnstra vragen om in te spreken? Met betrekking tot het onderwerp, zoals ik dat zojuist heb aangeduid. De heer Klijnstra.

De heer Klijnstra: Ja.

De voorzitter: Gaat u daar..., u bent welkom aan tafel. Daar krijgt u keurig een stoel. En u hebt ook de gelegenheid om via de microfoon in te spreken. Misschien is nog niet voor ieder duidelijk: onze huisregels laten de volgende situatie toe. Iedere inspreker is meer dan van harte welkom, op de eerste plaats. Maar, gezien het feit dat we nu eenmaal met tijdslimieten zitten, zullen we ook vrij streng moeten zijn met betrekking tot de orde van het inspreken. En misschien is het u nog niet bekend, maar dat betekent dus dat ik u 5 minuten de gelegenheid geef om in te spreken. En helaas moet ik dan vervolgens afhameren, wanneer het langer gaat duren. Maar dat is niet omdat ik het niet interessant vind wat u ongetwijfeld gaat vertellen. Maar omdat ik me nu eenmaal moet houden aan de orde van de vergadering. Het woord is aan de heer Klijnstra.

De heer Klijnstra: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik was nog geweest door de griffie, dus het is geen verrassing. Ik zal me dan ook een beetje aan mijn tekst houden. Ik heb een paar extra exemplaren bij me. Die kan ik..

De voorzitter: Die kunt u voor ons ronddelen. Ja, prima.

De heer Klijnstra: Het kan ook nu. Als u..

De voorzitter: Nou, u mag het ook straks doen. Als u..

De heer Klijnstra: Oké, ja, prima.

De voorzitter: Gaat uw gang, ja.

De heer Klijnstra: Ja, dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik sta hier namens Stichting Essenboom. Ook wel het Rosa Spier-huis en Treublaan Appartementen BV. Die bezig zijn met de bouw van het nieuwe Rosa Spier-huis. En ik heb in mijn brief van 21 juni jongstleden uiteengezet waarom cliënten zich niet kunnen verenigen met de aanpassing van het bebouwingspercentage van 40%, zoals die nu in het bestemmingsplan ligt, naar 28,4%. Die aanpassing, die verlaging, die raakt hen namelijk op twee punten heel hard. Allereerst hebben ze als gevolg daarvan geen enkele uitbreidingsmogelijkheid meer. Terwijl de noodzaak daarvan wel te verwachten is, ook in de nabije toekomst. Er zit eigenlijk dus nu krimpfolie op het plan. En de prijs bij aankoop is ook gebaseerd geweest op het bebouwingspercentage van 40%. En die verlaging leidt dus tot fors financieel verlies. In mijn zienswijze die bij de stukken zit, en ook al door cliënten in verschillende brieven is naar voren gebracht, dat het allereerst voor cliënten helemaal niet duidelijk is, of nu wel echt sprake is van een onbedoelde wijziging, of van een omissie van dat percentage naar 40%. Maar dat, wat daarvan ook zij, zij hebben mogen vertrouwen op de inhoud van een onherroepelijk bestemmingsplan. Misschien moet ik even wachten...?

De voorzitter: Nee, gaat u door.

De heer Kleinstra: Ah, oké. En ten tweede heb ik naar voren gebracht, dat het in het bijzonder, ook blijkens de plantoelichting, er geen enkele ruimtelijke afweging aan de aanpassing van het bebouwingspercentage ten grondslag ligt. Er wordt alleen maar gezegd: het is een omissie. En die moet hersteld worden. Nou, dat stelt cliënten zeer teleur. Het stelt hen zeer teleur, dat opnieuw wordt volstaan met een enkele verwijzing naar een Zienswijzennota uit 2013. En dat verder nu alle energie kennelijk is gestoken in een poging de Raad ervan te overtuigen, dat een planschadeclaim van mijn cliënten geen kans van slagen zou hebben. Die planschadeclaim is er nog helemaal niet, maar daar wordt dan kennelijk op geanticipeerd. Dat is teleurstellend, omdat er in dat verband volledig aan voorbij wordt gegaan, dat het toenmalige bouwplan, wat in 2012 speelde, volkomen anders was dan het huidige bouwplan. En dat het, op het moment dat de cliënten in december 2016 werden geconfronteerd met deze kwestie, toen bekend werd dat er kennelijk een omissie was, de bouwaanvraag voor het huidige Rosa's Spier-huis al gereed lag. En ook kort daarna is ingediend. De hele ontwikkeling, inclusief de planning en financiering, was dus al klaar. Het was dus toen ook niet meer mogelijk om het plan nog even aan te passen. Zodat alsnog de 40% bebouwd kon worden. Dat had op dit moment dus ook helemaal niet geweigerd kunnen worden. Overigens was het bij de gemeente ook bekend, dat er concrete behoefte was aan uitbreiding. Op een bij de aanvraag behorende tekening, ik heb er ook een bij me, staat ook duidelijk aangegeven op welke punten van het zorggebouw een uitbreiding werd voorzien. Maar, nogmaals, belangrijker is dat gewijzigde omstandigheden, met name de sterk toenemende vergrijzing, juist meebrengt dat het Rosa Spier-huis flexibiliteit nodig heeft om te kunnen uitbreiden. De beperkingen van het bestemmingsplan op de huidige locatie van het Rosa Spier-huis waren nu ook juist een belangrijke reden om te kiezen voor de bebouwingsmogelijkheden op de Treublaan. En de vraag blijft: wat zijn nu de planologische afwegingen, om het bebouwingspercentage terug te brengen? Wat ook de overwegingen in 2012 en 2013 van de toenmalige Raad waren, cliënten menen dat zij toch op zijn minst mogen verwachten dat de huidige Raad duidelijk maakt wat nu de ruimtelijke afwegingen zijn, die hier spelen. De grond die is in december 2015 gekocht door het Rosa Spier-huis, ruim voordat cliënten in een informeel overleg op 14 december 2016 door enkele voormalige raadsleden, schat ik in, werden geïnformeerd over het bebouwingspercentage. En dus ook ruim voordat de gemeente aankondigde hier iets aan te willen gaan doen. Het was de gemeente al veel langer bekend dat het bouwplan niet binnen de 25% paste. Maar ze heeft daar zelf tot begin 2017 nooit iets mee gedaan. En dat is zeer de vraag, die is retorisch: hadden cliënten dan al die tijd kunnen voorzien dat dit wél zou gaan gebeuren? Bij de koop is dus vertrouwd op de inhoud van het toen geldende bestemmingsplan. En op basis daarvan is de koopprijs bepaald. Of voor cliënten dit voorzienbaar was, dat dit plan aangepast ging worden, zoals de gemeente het nu stelt, dat zal misschien bij de toekomstige planschadeclaim nog blijken. De gemeente zegt nu dat ze dat standpunt verdedigbaar acht, dus ze is al niet heel zijn erg zeker van haar zaak. Ik zeg er wel bij, dat de planschade, dat is ook in de brief aangegeven, op dit moment wordt begroot op ruim 1,8 miljoen. En ja, dan blijft de vraag van cliënten, welke planologische belangen wegen nu zo zwaar, dat dit planschaderisico maar voor lief moet worden genomen? Cliënten begrijpen dat niet. Die willen graag de flexibiliteit terug in het plan. Zodat zij waar nodig een zorggebouw, het gaat dan met name om het gebouw waar de zware zorg zit, niet om de woonappartementen, uitgebreid kan worden, zodra dat noodzakelijk is. Dank u.

De voorzitter: Dank u zeer. Zijn er vanuit de Commissie vragen aan de heer Klijnstra? Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman: Ik heb het goed gehoord, dat de aankoop van de gronden voor de Rosa Spier in 2015 heeft plaatsgevonden?

De heer Klijnstra: Ja, dat is correct. Het koopcontract met de eigenaren dateert van december 2015.

Mevrouw Timmerman: En in 2013 is een Bestemmingsplan Laren-West met 25% vastgesteld?

De heer Klijnstra: Nee, met 40%.

Mevrouw Timmerman: Niet in deze gemeenteraad.

De heer Klijnstra: Ja. Nou, ik weet niet van welke huidige gemeenteraadsleden toen in de gemeenteraad zaten. De discussie is dat in de zienswijzenota staat, dat de bedoeling was dat het 25% had moeten zijn. Maar, in het bestemmingsplan, dus in de planverbeelding is duidelijk aangegeven dat het 40% is. En dat is wat cliënten dus, of mijn cliënten, bij de aankoop, daar zijn ze vanuit gegaan. En het punt is nu, de omissie waar het hier om zou gaan, wat wij bestrijden of het nou echt een omissie was, is dat het 25% had móeten zijn. Maar het wás geen 25%, het was 40%. En daarop is de hele aankoop ..

Mevrouw Timmerman: Op ons raadsvoorstel was het 25%.

De heer Klijnstra: Nou, dat is niet duidelijk. Want het enige wat nu nog op ruimtelijke plannen beschikbaar is, is een vastgesteld bestemmingsplan. En ik heb de zienswijzenota waaraan wordt gerefereerd gezien. Maar het vaststellingsbesluit zelf, en wat daar de afwegingen zijn geweest, die zijn op dit moment niet beschikbaar online.

De voorzitter: Oké, dat is helder.

Mevrouw Timmerman: U heeft dus..

De voorzitter: U heeft nog een aanvullende vraag?

Mevrouw Timmerman: Ja, bij de aankoop van de gronden, is er dus nooit gekeken naar hoe de gemeenteraad het heeft vastgesteld, begrijp ik?

De heer Klijnstra: Jawel, natuurlijk.

Mevrouw Timmerman: Nou, het raadsvoorstel waar 25% op stond..

De heer Klijnstra: Nee, zo werkt het niet. Ik doe ongeveer dagelijks transacties. En als wij voor cliënten moeten beoordelen wat de bebouwingmogelijkheden en de ontwikkelmogelijkheden van het perceel zijn, dan heb je maar één legale bron op dit moment. Dat is ruimtelijkeplannen.nl. Daar kijk je wat het geldende bestemmingsplan is. En daar kijk je wat er op de planverbeelding staat. En daar staat 40%.

De voorzitter: Oké, punt. Mijnheer Van Hest. Oh, u had geen vraag? ,

De heer Van Eens: Nee, nee, nee.

De voorzitter: Oké. Verdere vragen? Mijnheer Vos.

De heer Vos: Als ik het nou goed begrepen heb, heeft u een plan gemaakt. Er was een x percentage bebouwd. Gepland. Dan komt er een wijziging u ter ore. En intussen hoorde u van 40 naar 28%. Heb ik het zo goed begrepen?

De heer Klijnstra: Nee, zo heeft u het niet goed begrepen, nee. Nee, er is in 2012, is er een ontwerp bestemmingsplan ter inzage gelegd. En in 2013 zijn er, wordt door een heleboel personen zienswijzen op

ingediend. In 2013 is het uiteindelijk vastgesteld. Bij die vaststelling in 2013 is 40% opgenomen. Toen was men al bezig, vanuit het Rosa Spier-huis, met een overigens ander bestuur. Mevrouw Anard, die eigenlijk nu de directeur is van het Rosa Spier-huis, die is pas begin 2016 in dienst. Dus, dat waren andere personen. Er was ook een andere architect, Mecanoo Architecten. Toen lag er al planvorming voor. Dat plan, dat bouwplan is nooit in procedure gebracht. Pas na de vaststelling van het bestemmingsplan, eigenlijk dus in 2013, in de loop van 2015 is men in onderhandeling getreden met de eigenaar van het perceel. En in december 2015 is het aangekocht. Daarna zijn, is men bezig gegaan met de verdere ontwikkeling van het bouwplan. Daar is nu een andere architect op gekomen. En die heeft daarna de bouwplannen ontwikkeld. Maar op basis van de bebouwing van 40%. Maar, die 40% is op dit moment niet volledig ingevuld, bij de bouwaanvraag. De gedachte was namelijk, bij de aankoop, van: we hebben voldoende ruimte. De ruimte die je nodig had, wat nu dus berekend is op 28,4%, die is aangevraagd. Maar altijd vanuit de gedachte dat er nog ruimte in het plan zou zijn voor uitbreiding. En wat ik zeg, is dat de gemeente ook op de hoogte was van die noodzaak. Want in de tekening, die ik hier bij me heb, en die u ook terug kunt vinden, die bij de aanvraag staat, staat met rode stippellijnen vanuit het gebouw aangegeven, waar de uitbreidingen zijn voorzien. Dus er was eigenlijk steeds al duidelijk, vanwege die toenemende vergrijzing, dat er flexibiliteit nodig was.

De heer Vos: Maar als ik het goed begrijp, was in de eerste plannen, was er sprake van een bebouwing van 28,4%.

De heer Klijnstra: Nee.

De heer Vos: Minder?

De heer Klijnstra: Nee, de stelling van de gemeente is, dat Mecanoo Architecten..

De heer Vos: U zegt net, er waren oorspronkelijke plannen. En die hadden een x percentage van de totale bouwvlak, die u graag wilde gaan bebouwen.

De heer Klijnstra: Nee, maar dat is wat de gemeente stelt.

De heer Vos: Zijn er andere plannen gemaakt, maar in die allereerste plannen, waarin u uitging van dat en dat percentage wil ik gaan bebouwen. Om welk percentage ging het toen? Want later zegt u: ja, maar dat is eigenlijk te klein. Dus we hebben stippellijntjes gezet. Maar vanuit welk percentage bent u dan stippellijntjes gaan zetten? Dat is mijn vraag.

De voorzitter: 40%.

De heer Klijnstra: De stippellijntjes staan bovenop de 28,4%. Plus benodigde uitbreiding naar 40%. In 2013, toen Mecanoo Architecten bezig was met de planontwikkeling, die dus nooit in procedure is gebracht. Daar overigens zegt de gemeente nu, dat op verzoek van Mecanoo, het bebouwingspercentage, hè, er is een ruime bouwvlak gekomen en een bebouwingspercentage van 25%. Maar of dat 25% was, dat weet ik niet. Want die plannen zijn nooit, uiteindelijk, aangevraagd. Maar dat is niet iets waar de huidige eigenaren en de huidige ontwikkelaar iets mee hebben gedaan.

De voorzitter: Oké. Het is helder. Of misschien is het niet helder. Dat weet ik ook niet. Misschien zou het.. Het zou wellicht nuttig zijn, wacht even, wacht even, mag ik even? Wacht even, het zou wellicht nuttig zijn, dat misschien van de zijde van het College, via de ambtelijke weg, een soort recapitulatie zou gemaakt worden,

meer in extenso van de ontwikkeling van, zeg, de laatste vijf jaar. Wat is er nou precies gebeurd? In die datum en die datum? Als dat te ingewikkeld is, maar misschien gezien de verwarring die hier blijkbaar is, is het mijns inziens niet zo gek om een precies inzicht te krijgen, in de historie van wat dit geheel is. Maar wacht u, eerst de wethouder. En dan kan u dadelijk. Maar we gaan dadelijk discussiëren, als Commissie. Op dit moment is aan de orde: vragen aan de heer Klijnstra. De heer Klijnstra heeft zijn mening gegeven. We kunnen dat punt, denk ik, afsluiten. En mijn suggestie is, dat overwogen zou kunnen worden dat we een soort historische recapitulatie krijgen van de situatie. Dan heeft mijnheer Klijnstra voor vanavond, voor dit moment, kan ik u danken. En de wethouder wil er iets aan toevoegen.

De wethouder: Nou ja, ik wil, ik vind het een interessante suggestie. Maar ik zal, het College zal dit niet volgen. Kijk, wij doen een voorstel om een correctie te doen op het percentage wat opgenomen is, inderdaad, op het, in het bestemmingsplan. Daar is in een aantal keren met de Raad over gedeeld. Dat heb ik ook gedeeld met Rosa Spier. En we doen u een voorstel om terug te keren naar het percentage wat vergund is. In het licht van het feit dat ik, laat ik maar een scenario eens even denken. Op het moment dat de Raad bereid is het College te volgen, en vast te stellen dat het percentage terug gaat naar 28,4%, sluit ik niet uit, dat Rosa Spier, de stichting, onder leiding van de heer Klijnstra naar de rechter zal gaan. En ik ben niet van plan, op dit moment, mijn kaarten open te leggen en mijnheer Klijnstra meer te vertellen dan mij nu vergund is.

De voorzitter: Oké, dat is nu genoeg. Dan kan de Commissie dadelijk, na de inspraak, rustig erover doorspreken. Want daarom zitten we ook hier. Op dit moment dank ik de heer Klijnstra voor zijn inbreng. En u weet, u krijgt nog straks 2 minuten ter afsluiting.

De heer: '...'

De voorzitter: Dat is al wanneer de einde van de discussie, enzovoort. Want u wilde zeker ook naar voetbal, dat begrijp ik wel. Maar u zult wachten tot de Commissie aan het einde is van haar discussie met betrekking tot dit agendapunt. Dan krijgt u nog weer de gelegenheid voor 2 minuten.

De heer Klijnstra: Ik heb '...'

De voorzitter: Die nemen we zeer graag. Als u die aan de griffie wilt geven. Zullen wij zorgen dat die verdeeld worden. Dank u zeer.

De heer Klijnstra: Dat is goed, dan loop ik even bij mevrouw langs.

De voorzitter: Ja, dank u wel. Het woord is aan de heer Veenman. Bestuurslid Stichting bewonersbelangen Laren-West. De heer Veenman.

De heer Veenman: Bedankt voor de mogelijkheid om hier aanwezig te zijn en iets te kunnen zeggen. Mijn naam is, zoals gezegd, is Aad Veenman en ik sta hier namens, zit hier namens de Stichting bewonersbelangen Laren-West. En ik adresseer mijn vraag, en stellingen ook, aan de Commissie. Want u bereidt een advies voor in de procedure omtrent die vaststelling van het bestemmingsplan correctieve herziening Laren. En het betoog wat ik zou willen voeren, slaat op de ontwikkeling rondom het Rosa Spier-deel. Dus niet op het andere deel wat de correcties betreft. En wat ons betreft is er meer dan een correctie noodzakelijk. Voorafgaand aan de vaststelling. En wij verzoeken u, alvorens de correctieve herziening kan plaatsvinden, een aantal ernstige tekortkomingen op te lossen. Niet zozeer in de discussie van zojuist, over het percentage bebouwd. Maar veel meer als de gevolgen van de plannen die gemaakt zijn, die tot die 28,4% bezetting bebouwing leiden. En

tekortkomingen die vooral te maken hebben met verkeer en veiligheid van ons, onze kinderen en onze kleinkinderen. En ik schets u de tekortkomingen en de daarbij achterliggende feiten en overwegingen. 1. Er is op basis van de huidige plannen geen onafhankelijk verkeersonderzoek dat heeft plaatsgevonden. 2. Er is geen adequaat verkeer-en parkeerplan, voor zowel de bouwfase als de fase wanneer het Rosa Spier-huiscomplex in bedrijf is. En 3. Er is geen verkeersveiligheidsplan met daarin opnieuw de afweging met betrekking tot de opties en de routes voor de bereikbaarheid. In 2013 is de omgevingsvergunning voor het Rosa Spier-huis aan de Hector Treublaan verleend, op basis van 80 appartementen en 25 intensieve-zorgappartementen. En dat alles binnen de bestemmingsplan. Inmiddels is nu bekend, dat er reeds in uitvoering is genomen 92 appartementen en 45 intensieve-zorgappartementen en een expositieruimte. Met ateliers en een concert- en theaterzaal. Met een capaciteit van 170 stoelen. En uiteraard komen daar de verkeersbewegingen van de bezoekers en de leveranciers bij. Wij gunnen overigens de toekomstige bewoners het woon-en recreatieplezier. Maar de gevaren mogen door ontoereikende verkeersvoorzieningen niet op de omgeving worden afgewenteld. U begrijpt dat het aangeleverde verkeersonderzoek in de procedure, tot verlening van de omgevingsvergunning in 2013, niet meer van toepassing is. Een toename van verkeersbewegingen met tientallen procenten heeft de grond onder de toen opgemaakte plannen, die bovendien vooral gericht waren op verkeersbewegingen en niet op veiligheid, weggeslagen. Nog indringender wordt het vraagstuk, als we kijken naar het aspect van verkeersveiligheid. Hetgeen eveneens op onafhankelijke basis opnieuw uitgevoerd zou moeten worden. Een nieuw en onafhankelijk verkeer- en verkeersveiligheidsonderzoek met het opnieuw afwegen van de opties uit de toenmalige, vooral kwantitatieve, verkeersonderzoek, uitgevoerd door Bureau Hauptmeijer. Verkeersveiligheid in het bijzonder, omdat de drastische toename van het aantal verkeersbewegingen de noodzaak oproept om ook de eerder bekeken opties opnieuw te evalueren. Ongetwijfeld zal daarmee de optie voor de afwikkeling van de verkeersbewegingen via de Naarderstraat en vanaf Rijksweg A1, hoger scoren. En de eerder genoemde bezwaren van die optie overkomelijk maken. Ik heb vele plannen op mobiliteit- en verkeersgebied mogen zien, maar geen die qua infrastructurele voorzieningen, verkeer en verkeersveiligheid zo onvolledig en deels onzorgvuldig waren, als deze voor het Rosa Spier-huiscomplex. Ik heb ook geleerd: alleen onafhankelijke onderzoeken serieus te nemen. Tekortkomingen grotendeels veroorzaakt door de enorme uitbreiding van het plan, binnen die 28,4%, na verlening van de omgevingsvergunning in 2013. Onvolledig en dat geeft een onacceptabel risico voor de deelnemers aan het verkeer met zich meebrengt. En met name voor fietsers die, als maatschappelijke ontwikkeling in aantallen in de nabije toekomst verder zullen stijgen. En hiermee leg ik mijns inziens terecht een zwaar accent op verkeersveiligheid. Laat me dat nog eens illustreren. Een van de opties is om de verkeersbewegingen deels af te wikkelen via de Rijksweg West en de Hilversumseweg. Daar ontstaat bij uitstek een buitengewoon gevaarlijke verkeerssituatie. Honderden autobewegingen die per etmaal de fietsroutes van schoolgaande kinderen van en naar Laren Berg kruisen. In een zeer onoverzichtelijk en daarmee gevaarlijke situatie. Uw Commissie, de Raad en het College staan ook en bovenal voor de veiligheid van onze jeugd. En mogen daarbij geen risico's van deze omvang nemen. Afsluitend pleit ik dan ook, namens de Stichting bewonersbelangen Laren-West, voor opschorting van de correctieve aanpassingen van het inmiddels, qua verkeersbewegingen drastisch aangepaste plannen. Totdat vernieuwd verkeersonderzoek en verkeersveiligheidsonderzoek heeft plaatsgevonden. En de opties voor de verkeersafwikkeling opnieuw zijn geëvalueerd. En met historisch besef en gerelateerd aan mijn eerdere werkterrein, zou ik nog willen meegeven: bij de besprekingen over deze indringende veiligheidsvraagstukken kwam het beeld bij mij op van de treinverbinding tussen het Gooi en Amsterdam, de Gooische Moordenaar. Die na de ernstige reputatie die was ontstaan door verkeersongevallen, om reden van verkeersveiligheid is opgeheven. Laat ons dat niet weer gebeuren.

De voorzitter: Ja, dank u zeer. Ook vragen aan de heer Veenman? Mevrouw Klingenberg.

Mevrouw Klingenberg: U zegt dat u verschillende gesprekken gehad heeft met de wethouder, of met ambtenaren. U heeft toen ook voorgesteld om de Rijksweg weer te heropenen. Is u ook duidelijk geworden waarom dat niet zou gebeuren? Of heeft u het daar verder niet over gehad?

De heer Veenman: Dat is inderdaad een aantal keren besproken en wordt op dit moment ook nog besproken. Er is nog geen uitsluitsel over de mogelijkheden die we de laatste keer besproken hebben. En dat ligt bij de wethouder.

De voorzitter: Oké, andere vragen? De heer Loeff.

De heer Loeff: Ik begrijp uw zorgen over verkeersoverlast. En ik verwacht dat daar het nodige aan verkeersbewegingen zal komen. En als die appartementen ook daadwerkelijk in gebruik worden genomen. Er ligt echter een correctieve herziening voor. En ik ben eigenlijk benieuwd, hoe u nou precies de link ziet tussen die correctieve herziening en wat u aan overlast ervaart en voordraagt. Wat zouden wij als Raad, als Commissie, moeten bijstellen, vragen aan de wethouder, door middel van dit document, om daadwerkelijk te komen tot een verbetering?

De heer Veenman: Ja, de basis is gelegen in het feit dat die in 2013, die omgevingsvergunning, verleend is en een basis was van 80 appartementen en 25 intensieve-zorgappartementen. Inmiddels is gebleken dat het gaat over 92 appartementen, over zulke grote appartementen en 45 intensieve-zorgappartementen. Dat betekent dat de onderliggende verkeersstromen, ten opzichte van het moment van indienen van de plannen en de omgevingswet die verleend is, de basis daarvan is niet meer correct. En dus vraag ik bij dezen om dat opnieuw door te nemen, in het licht van die ontwikkeling. En zeker niet in de ontwikkeling waar de heer Klijnstra net op doelde. Omdat de hoeveelheid bewegingen inmiddels al meer dan 35% gestegen zijn. En dat is de vraag: wat betekent dat voor de verkeersveiligheid en wat kunt u daar nog aan doen onder de bestaande vergunning?

De voorzitter: Oké, dank u zeer. Andere vragen? Dat is dus niet het geval. Dank u zeer, mijnheer Veenman. Het woord is aan de heer Vlak.

De heer Vlak: Ja, voorzitter, dames en heren, ik spreek in namens belanghebbenden. Gewone Laarders die daar in de buurt wonen. Er zijn een aantal punten waar ik graag de aandacht op wil vestigen. De volkomen verwarring die er is over 40%. Als gewone Laarder snap je er ook helemaal niks van. Het enige wat de gewone Laarder snapt, is dat de gemeenteraad heeft in het bestemmingsplan vastgesteld een percentage van 25%. Dat is wat wij snappen. En dat is waar wij ook naar streven. Dat wordt nou 28,4%, daar snap ik ook helemaal niks van. Het argument is, daarvan, van de gemeente, dat gelet op de rechtszekerheid moeten we naar 28,4%. Dan moet ik wel even zeggen: dat is wel de rechtszekerheid ten opzichte van de projectontwikkelaar. Want de rechtszekerheid ten opzichte van de gewone Laarder is natuurlijk 25%. En daar wil ik ook graag op aandringen, dat er een juridisch sluitende formulering wordt gekozen. Dat er weer niet van alles tussen kan komen van verwarring sprake is. En datzelfde vraag ik ook ten opzichte van de gebruiksmogelijkheden. Waarvan zorgappartementen wordt genoemd. Dat zijn zorgappartementen. Dat zijn er dan 92 die dan worden neergezet. En die dan voor de zorg in aanmerking komen. Nou woon ik zelf in ook een appartementencomplex, ook van Slokker, vlakbij. Die ook als zorgappartement zijn verhuurd. Daar woon ik in. Ik ben er gaan wonen omdat het zorgappartementen zijn. Na drie jaar sluipend, zonder iets, bleek dat er helemaal geen zorg meer was. Dus dat is helemaal nergens, dat is afgelopen, helemaal geen zorg meer. Dus dat gaat zomaar. Dat is een truc. Die misschien uit de trukendoos opnieuw wordt gehaald. Maar dan wil ik daar wel, op een of andere manier, voor zorgen dat dat duidelijk niet gebeurt. En deze appartementen, waar ik nu woon, staan er altijd een paar van leeg. Nou is het zo, als ik daar 92 appartementen neerzet, dan kun je daar de donder op zeggen,

dat er ook een aantal leeg gaan staan. En dan moet ik u zeggen, dan wil ik u vast vragen om voor een formulering daarvan te zorgen die ervoor zorgen dat er niet weer die truc wordt uitgehaald, dat er dan plotseling helemaal geen zorgappartementen meer zijn. Maar dat daar iedereen kan wonen net als waar ik nu woon. Want daar moest je een aanwijzing hebben, of je moest boven de 80 zijn. Dat wordt dan hier ook gesteld. Maar datzelfde gaat ook gewoon, zonder enig gesprek, gaat dat zomaar weg. En dat is bij ons ook zo. Bij ons kan nou iedereen komen. De mensen die er wonen, zijn vijftigplussers. En je moet, de enige zorg die er is, is dat je het kan betalen. De huur. Dus die zorgappartementen, dat wil ik graag even als dus de formulering van die 25%, ook de formulering van de zorgappartementen, dat dat nadrukkelijk wordt omschreven en niet zo los uit de vuist, zoals dat hier door de gemeente wordt aangewend. Want dan kun je weer alle kanten op. Dat is helemaal niet waar ik voor pleit. De verkeerssituaties heb ik het al over gehad. Nu komt een voor mij veel belangrijker onderwerp, in het hele gedoe. Als u gaat kijken daar, dan is het een gigantisch complex wat daar wordt neergezet. 28% is al veel te groot. Wat een enorm complex wordt er neergezet. Er stond een groot bos. Langs de A1. En dat bos dat was, dat diende voor zuivering van de vieze lucht die er van de A1 kwam. De CO2 en het stof wat er vandaan komt. Dat werd gezuiverd door dat bos. Dat hele bos is gekapt. Binnen de kortste keren waren er 100 bomen gekapt, weg. Een grote open vlakte is het daar. Dus de CO2 en dat stof, dat kan rustig nu over Laren heen. Dus de gezondheid van de Laarder wordt er ook niet door verbeterd. Maar wat gaat er nou gebeuren? Daar nota bene vlak naast die grote weg, gaan ze appartementen bouwen. Nou weten we dat in de grote steden, daar wordt het grote verkeer juist uit de steden gehaald. Omdat de gezondheid van de mensen die langs die grote wegen wonen, duidelijk wordt aangetast. Wat gaan we hier doen? We gaan hier grote gebouwen neerzetten, vlak langs de A1. Grote weg, waar van alles dag en nacht gebeurt. De mensen die daarin gaan wonen, die kunnen dus nooit de ramen openzetten. Want het is een gigantische herrie. Ik woon er niet eens zo ver vandaan en het is echt een herrie. En als je daar 200 m vandaan woont, of dichterbij zelfs, dan is het een enorme herrie. Maar erger nog, ze kunnen hun ramen en deuren ook niet openzetten. Omdat de CO2 en de fijnstof daar natuurlijk aan alle kanten binnenkomt. Dat is waar die mensen dan in gaan wonen. Ik noem dat gewoon zelfmoordappartementen. Waarom? Omdat als je daar in, wie gaan daarin wonen? Er gaan daar bejaarden in wonen. En mensen die wat zwakke gezondheid hebben. Nou, cynischer kun je het gewoon niet bedenken. Dat is het, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Dank u zeer. U '...'. Als het aan u had gelegen, had de hele bouw niet moeten plaatsvinden. Dat is eigenlijk uw conclusie. Vanavond wordt de vraag gesteld: gaan we voor 25 of 28,4? Dat is de enige vraag die vanavond voorligt.

De heer Vlak: Daar heb ik antwoord op gegeven.

De voorzitter: De besluiten als zodanig zijn genomen. En als het aan u ligt, vindt u dat we aan 25% moeten vasthouden. Dat is uw conclusie.

De heer Vlak: Ja, want uitbreiding dat is..

De voorzitter: Oké. Dat is duidelijk. Zijn er vragen, opmerkingen in de zijde van de heer Vlak? Dat is niet het geval. Dank u wel, mijnheer Vlak. Dan komt nu de heer Bogaers. Die spreekt namens mevrouw Keulen van Schoondrager.

De heer Bogaers: Ik mag het kort houden?

De voorzitter: Ja .. Helaas.

De heer Bogaers: Nee, is uitstekend. Wij hebben indertijd begrepen dat er een bestemmingsplan correctieve herziening voorlag. En zelf dacht ik: dat is een goede gelegenheid om een zaak die al een aantal jaren vreselijke problemen met zich meebrengt, doordat het bestemde woonpand, dat is ook gebouwd is, te kort op de achtergevel, op de achter-erfgrens ligt. Om dat bouwvlak naar voren te verschuiven. Dat was de vraag. Kan het bouwvlak naar voren worden geschoven? Ik dacht: de correctieve herziening is een mooie gelegenheid om dat aan de orde te stellen. Maar waar ik niet op gerekend had, was dat de correctieve herziening beperkt is. Soi. Dat moeten we accepteren. Dat betekent, dat wij contact hebben opgenomen met burgemeester en wethouders. We hebben een goed gesprek gehad met de wethouder Ruimtelijke Ordening. We hebben inmiddels in het kader van een postzegelbestemmingsplan offertes aangevraagd. Die moeten nog worden beoordeeld. Maar, er is begrip aanwezig bij B&W. Dat verheugt ons zeer. En daarmee zou ik ook het eigenlijk willen afronden. Wat ik te melden had.

De voorzitter: Dank u zeer.

De heer Bogaers: Dank u wel.

De voorzitter: Perfect. Mevrouw Timmerman, had u een vraag?

Mevrouw Timmerman: Ik ben even in verwarring. Over welke zienswijze gaat dit? En over welk perceel?

De heer Bogaers: Dat staat vermeld in de stukken. Ik spreek namens mevrouw Keulen, inmiddels overleden. Het is nu de Erven Keulen. En het gaat over Slangenweg nummer acht.

De voorzitter: Oké, dank. Oké, hartelijk dank, mijnheer Bogaers. Het woord is aan mevrouw Van Marle. Mevrouw Van Marle. U kent de spelregels, mevrouw, hè? Hoef ik u niet meer uit te leggen. En u weet ook, dat u zich bij het onderwerp moet houden, hè?

Mevrouw Van Marle: Uiteraard. Geachte leden van de Commissie Ruimte en Infrastructuur. En op dat laatste woord zou ik graag de nadruk willen leggen, vanavond. Graag kom ik met mijn mening over het bestemmingsplan correctieve herziening Laren. Er ontbreekt namelijk iets essentieels voordat dit plan kan worden vastgesteld. En de gevolgen daarvan zijn nu al duidelijk. De bewoners van Hoeflo luiden bij u de noodklok. Sinds enkele maanden heeft wethouder Stam onze laan, Hoeflo, aangeduid als dé enige weg voor al het zware bouw- en vrachtverkeer dat van en naar het nieuw te bouwen Rosa Spier-huis aan de Hector Treublaan moet rijden. Dit leidt tot letterlijk levensgevaarlijke verkeerssituaties. Waar het leven van onder andere schoolkinderen op het spel staat. En waar wij u hier voor waarschuwen. Dagelijks rijdt het allerswaarste vrachtverkeer, denkt u..

De voorzitter: Mevrouw, een moment... Sorry, dat ik u onderbreek. We spreken vanavond over die, als het over Rosa Spier gaat, over 25 of 28%. Dat is vanavond aan de orde.

Mevrouw Van Marle: Ja.

De voorzitter: Uw..

Mevrouw Van Marle: Ja, dat klopt. Dat is veel meer dan destijds is vastgesteld...

De voorzitter: Ja, dat weet ik wel. U praat..

Mevrouw Van Marle: ..bij de bestemmingsplan. En dat heeft dus ook gevolgen voor de verkeersveiligheid. En daar heb ik het hierover.

De voorzitter: Gaat uw gang. Dagelijks rijdt het allerswaarste vrachtverkeer, denkt u aan bijvoorbeeld betonmolens, bouwkranen, en ander zwaar vervoer, naar een van de allergrootste bouwprojecten die Laren ooit gekend heeft. Op een plaats die ten minste een kilometer verderop gelegen is. Dit zeer zware vrachtverkeer moet een van de scherpste, meest onoverzichtelijke en meest verkeersonveilige bocht van Laren nemen. Daarbij moet het vrachtverkeer het fietspad langs de Hilversumseweg oversteken. Waar dagelijks grote stromen schoolkinderen fietsen. Het zware vrachtverkeer moet verder op de andere helft van de Hilversumseweg rijden. En vaak ook achteruitsteken om de bocht van en naar Hoeflo te kunnen nemen. Deze gevaarlijke bocht, met druk fietsverkeer, is zelfs met personenauto's lastig te nemen. De bocht is niet te veranderen, door de ligging van de wegen. En dagelijks lopen dus de grote stromen scholieren die over dit fietspad fietsen een risico op een verkeersongeluk. Hoeflo is net als de andere toevoerwegen, Houtweg, Drift en Lange Wijnen niet geschikt als route voor vrachtverkeer. De laan is te smal en ontoegankelijk. De bewoners van de laan, waaronder kleine kinderen en ouderen, voelen zich niet langer veilig. Met de grote stroom zwaar vrachtverkeer voor de deur. Naast de genoemde verkeersonveiligheid ondervinden diverse bewoners geluidsoverlast. De vrachtauto's beginnen al om 6:00 uur 's morgens te rijden, langs de deuren. Al twee jaar geleden is de bewoners toegezegd dat ons wegdek gerenoveerd zou worden. Dit was destijds al dringend noodzakelijk, maar is nooit uitgevoerd. De gaten die zich al in het wegdek bevonden, worden steeds dieper. En kunnen eveneens tot ongelukken gaan leiden. De vele verkeersborden, waaronder een smileybord, die zijn geplaatst en de laan slechts ontsieren, zijn volstrekt zinloos. Ook Larens erfgoed, te weten de unieke bomen die de laan een monumentale status geven, dreigen verloren te gaan. De dagelijkse druk op de wortels van zwaar vrachtverkeer gaat onherroepelijk tot schade aan de bomen leiden. Hoe is het mogelijk dat voor een van de grootste bouwprojecten die Laren ooit gekend heeft, geen passend verkeers- en parkeerplan is opgesteld? Het gaat om maar liefst 140 appartementen, waaronder veel grote 2-3 kamerappartementen, een expositieruimte, ateliers, een concertzaal met 170 plaatsen. Een derde van de grootte van Singer. En van begin af aan was bekend dat een infrastructuur rondom het vrijwel onbereikbare en ver van het centrum gelegen project aan de Hector Treublaan ontbrak. Al in 2013 zijn aanbevelingen gedaan door een verkeersadviesbureau. Er is geen werk gemaakt van deze aanbevelingen, die ook nog eens uitgingen van een complex dat bijna de helft kleiner zou worden, dan nu wordt gebouwd. En wat u destijds, als gemeenteraad, had goedgekeurd. Speciale aandacht werd in 2013 gevraagd voor de routing van het bouwverkeer. Ook met deze aanbeveling is niets gedaan. Het College heeft een omgevingsvergunning verleend voor het grootste bouwproject in Laren. Zonder passende infrastructuur. Waarom? Alles is gedaan om de projectontwikkelaar te faciliteren. Zonder enige rekening te houden met de bewoners, een verkeersveilige situatie en de groene omgeving. Het is de omgekeerde wereld, dat wij als bewoners het College nu moeten wijzen op haar basisverantwoordelijkheid te zorgen voor een veilige verkeersafwikkeling en goede aan- en afvoerwegen. Zodat geen verkeersongelukken kunnen ontstaan. Maar het gaat ons om de verkeersveiligheid die door het verkeer over Hoeflo te leiden, in het geding is. De bouwperiode duurt nog tenminste anderhalf jaar. We praten nu over de situatie dat het overdag licht is. Maar wat denkt u, dat er gebeurt als het over een paar weken donker is. En 's morgens en aan de einde van de dag? Wij wijzen nu hier op uw verantwoordelijkheid om te voorkomen dat er een ernstig verkeersongeluk gaat plaatsvinden. U kunt en moet wat aan deze onverantwoorde situatie doen. Want u heeft het ook kunnen horen: er liggen plannen om het hele complex misschien nog wel veel groter te maken. Er is een goeie oplossing: u kunt zorgen voor een verkeersveilige route die ook nog eens dicht bij het complex ligt. Het is hier ook net al besproken. Dat is namelijk: de weg onder het ecoduct, om die in noordelijke richting, net als vroeger weer aan te sluiten op de Naarderstraat en de A1. En door gebruik te maken van de daar liggende bestaande weg. En u kunt er daarnaast voor zorgen, dat, zoals het

hoort, vóórdat het bestemmingsplan correctieve herziening Laren wordt vastgesteld, een onafhankelijk verkeerstechnisch onderzoek te laten doen naar zowel de verkeersveiligheid en de routing van het vrachtverkeer. Als de toekomstige, feitelijke verkeerssituatie met vele honderden extra verkeersbewegingen per dag. U bent het de kinderen van Laren verplicht. De bewoners van Hoeflo rekenen op u. Dank u wel.

De voorzitter: Met plezier. Vragen aan mevrouw Van Marle? Mijnheer Loeff.

De heer Loeff: Ja, mevrouw Van Marle, ik heb ook hier eigenlijk de vraag: ik neem aan, dat u de correctieve herziening bestudeerd heeft? Ik zie nog niet zo de relatie tussen verkeersbewegingen en wat hier voorligt. Kunt u dat specificeren? Wat zouden wij hierin moeten vragen, om extra op te nemen?

De voorzitter: Ik heb begrepen..

Mevrouw Van Marle: Een verkeerstechnisch onderzoek..

De voorzitter: Ik heb begrepen, dat mevrouw voorstelt, dat we vooralsnog geen besluit nemen over deze aanpassing, zolang de verkeerssituatie niet helder is opgelost. Is uitstelling.

De heer Loeff: Oké. Dank.

De voorzitter: Daar hebben wij nota van genomen. Dank u zeer, mevrouw Van Marle. Het woord is aan mevrouw Vaatvlieg. Gaat u zitten. U hebt een microfoon voor u ter beschikking. Moet even aangezet worden. Het woord is aan u, mevrouw.

Mevrouw Vaatvlieg: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, hartelijk dank voor uw aandacht. Voor u ligt het bestemmingsplan voor de correctieve herziening Laren. Waaronder het nieuwe Rosa Spier-huis. Door het ontbreken van een verkeersplan, afgestemd op de grootte van het project, sta ik hier om u op de hoogte te brengen van de gevolgen voor mijn gezin. Ik ben moeder van drie jonge kinderen die op de fiets naar school gaan. Dat was tot voor kort geen enkel probleem, want onze straat had geen fietspad. Maar het maakt niet uit, die kinderen fietsten gewoon op straat. Helaas is dat tegenwoordig niet meer mogelijk. Door het vele zware vrachtverkeer dat onze straat sinds kort teistert. De vrachtauto's zijn te breed om veilig langs te kunnen fietsen. De vrachtauto's met aanhangers slingeren en worden gedwongen te zigzaggen, door de vele gaten in het wegdek. En denderen met snelheden die vele malen hoger zijn dan het geadviseerde stapvoets, 15 km/h volgens de Hoge Raad, door onze straat. Er zit niets anders op voor mijn kinderen, dan te lopen in de berm met de fiets aan de hand, tot aan het einde van de straat. Waar een fietspad is. Mijn kinderen speelden op straat. Flessenvoetbal, badminton, verstoppertje. Ze bouwden vogelhuisjes en hingen die op aan mooie bomen in onze laan. Helaas kan dat allemaal niet meer. De vrachtauto's rijden af en aan. En het echte bouwen moet nog beginnen. Wanneer er twee tegenliggende vrachtauto's tegelijk de straat inrijden, en dit kon met grote regelmaat voor, is de straat niet breed genoeg. En worden de vrachtauto's gedwongen om in de berm te rijden. Hierbij worden de groene, grijze, blauwe en oranje bakken omgegooid. En ik kan u verzekeren, dat de chauffeurs niet uitstappen om de bananenschillen, gescheurde vuilniszakken en oud papier op te ruimen. Wethouder Stam heeft aangegeven het viaduct te willen herstellen. Zodat léég vrachtverkeer over dit viaduct kan rijden. Uiteraard juichen we toe, dat het viaduct wordt hersteld. Maar dit is mijns inziens niet de oplossing voor het aangepaste verkeersplan. Het viaduct is een drukke route voor de studenten van Laren Berg. Die de gewoonte hebben om met vijf man naast elkaar te fietsen. Met losse handen, terwijl ze druk bezig zijn met hun telefoon. Het is niet zozeer de vraag of er een ongeluk gaat gebeuren, maar wanneer er een ongeluk gaat gebeuren. En dit alles terwijl er een prima alternatief is. Het probleem is blijkbaar, dat een bedrijf een stukje

van haar grond ter beschikking zou moeten stellen. Nu ken ik de eigenaar van dit bedrijf niet persoonlijk, en ik woon pas drieënhalp jaar in Laren. Maar iedereen heeft mij verzekerd, dat het om hele aardige mensen gaat. Met een hart voor het dorp en haar inwoners. Ik kan me niet voorstellen, dat na alle positieve verhalen over deze mensen, dat het onmogelijk is om tot een afspraak te komen met het bedrijf. Teneinde de veiligheid en het speelplezier voor onze kinderen te waarborgen.

De voorzitter: Oké, dank u zeer. U hebt geen specifieke suggestie, anders dan dat er verder overlegd moet worden? Begrijp ik?

Mevrouw Vaatvlieg: Ja, mijnheer, het kan echt niet..

De voorzitter: Maar het staat los van de vraag of we 25 of 28%? Want daar praten we vanavond over, hè?

Mevrouw Vaatvlieg: Ja, dat weet ik, maar anders kon het niet. Dus we oefelen een beetje.

De voorzitter: Dat hebt u goed doordacht.

Mevrouw Vaatvlieg: Ja, echt, sorry.

De voorzitter: We hebben goed nota genomen van uw hartenkreet.

Mevrouw Vaatvlieg: Ja, mijnheer, ja het is écht gevaarlijk. En ik heb drie kleine kinderen. En die vrachtauto's die zien ze ook niet, hè. En die vrachtchauffeurs die zijn niet kwaadwillend, echt waar niet, hè. Maar ze zien ze gewoon niet. Ze zitten zo hoog!

De voorzitter: Oké, duidelijk. De hartenkreet van u is ter harte genomen.

Mevrouw Vaatvlieg: Ja. Doe iets!

De voorzitter: Dank u wel. Op- of aanmerkingen? Is niet het geval. Dan kunnen we nu overgaan tot de discussie in de Commissie zelf. En stel ik eigenlijk voor, dat we een ronde gaan maken.

De griffie: '...'

De voorzitter: Wie nog?

De griffie: '...'

De voorzitter: De heer Spek ... Oh, pardon, ik heb een inspreker vergeten. De heer Spekken..

De griffie: Twee.

De voorzitter: Twee. De heer Spekken = Spekken allereerst. Excuses, neemt u mij niet kwalijk. Ik heb u volledig over het hoofd gezien. Mijn excuses. En mevrouw Van der Hoeve.

De heer Spekken: Ja, voorzitter. En ik wou daar zelfs nog aan toevoegen dat: u heeft een paar keer gezegd dat het uitsluitend over de percentages gaat. Maar zoals ik heb aangegeven van tevoren, mag ik er toch van uitgaan, dat ik kan reageren op de reactie van de gemeente. Op de zienswijze die onze advocaat heeft..

De voorzitter: Ja, maar natuurlijk, vanzelfsprekend. Ik stel het zeer op prijs.

De heer Spekken: Dat gaat over meer dan alleen de percentages.

De voorzitter: Gaat uw gang. Het woord is aan u.

De heer Spekken: Ja. Mijn naam is Robert Spekken en ik ben bewoner van het Rozenlaantje. Ik spreek hier mede namens andere bewoners van het plangebied Laren West. Die helaas niet aanwezig kunnen zijn. Er zijn zienswijzen ingediend met betrekking tot de ontwikkeling van het Rosa Spier-complex door meester Korssen, van het kantoor Van der Vels in Den Haag. Namens enkele omwonenden, waaronder de heer Vlak, die al gesproken heeft. Tevens is een zienswijze ingediend door de Stichting belangen bewoners Laren-West. Die vanavond zelf heeft ingesproken. En die wij van harte ondersteunen. Wij zijn opnieuw teleurgesteld over de reactie van de gemeente op de zienswijze ingediend door mijnheer Korssen. Ten eerste: het toegestane bebouwingspercentage. De gemeente erkent, dat zowel de 40% als de 28% onjuist zijn. En 25 gaat moeten zijn. Zoals de Raad destijds heeft besloten. Nou, ik citeer: dat iedere verklaring voor deze afwijking nog altijd ontbreekt. Hoe is dat mogelijk?, vraagt de burger zich af. En naar ik mag aannemen, ook de Raad. We hebben bovendien begrepen, dat dit soort gevallen meer voorkomen in Laren. Wat is hiervan, wat voor onderzoek is hier naar gedaan? En neemt de Raad genoeg met zo'n uitkomst? De burger niet, kan ik u verzekeren. Dit raakt de fundamenteën van behoorlijk bestuur. Dit zien ze bij de Provincie en in Den Haag ook. Met welk recht eigenlijk? Kunnen wij, kan de politiek hier nog de zelfstandigheid van Laren claimen? Het College negeert nu het raadsbesluit van 25%. Kennelijk om gedoe met Slokker/Rosa Spier te vermijden. Hij gaat op 28,4 zitten. Conform het bouwplan, de omgevingsvergunning, die inmiddels is verleend. Maar zij willen 40%. Ook al hebben ze dat volgens hun bouwplan niet nodig. De aap komt dus uit de mouw. Ze willen in de toekomst, op deze locatie, nog meer kunnen bouwen. En ook dan weer de gemeente confronteren met het raadsbesluit dat dit heeft mogelijk gemaakt. Rupsje Nooitgenoeg. Niet doen dus. Ook al zou Slokker c.q. Rosa Spier hiertegen in beroep gaan. Ten tweede, de zorgbestemming. De 92 appartementen van Slokker onderscheiden zich in niets van gewone appartementen, die overal mogen worden gebouwd waar een bestemming wonen geldt. Rosa Spier heeft nota bene zelf gepubliceerd, dat het volledig zelfstandige appartementen zijn, voor particuliere bewoners. Iedereen kan er straks komen wonen, voor marktconforme prijzen. Zonder, of met zorg. Waarvoor dan extra betaald moet worden. En ik voorspel, dat die zorg dan niet van het Rosa Spier-huis zal komen. Maar gewoon van de regionale thuiszorg, via een knop die wij allemaal in ons huis kunnen laten aanbrengen. Zo is het ook gegaan met Het Laar, zoals mijnheer Vlak zojuist heeft geschilderd. De brochure daarvan, gaf destijds hoog op van de zorgondersteuning en de maaltijdservice vanuit het naastgelegen Stichtse Hof. Niets daarvan. De zorgbestemming zal dus een wassen neus blijken. Een dekmantel, waarmee de ontwikkelaar vergunning voor een commercieel woningproject heeft los weten te krijgen. En de gemeente dreigt hier nu wederom in te trappen. Door niet nader te willen definiëren, wat die zorgvoorwaarde in het bestemmingsplan inhoudt. Dat wekt verbazing. Zorgbestemming is in de Larense bestemmingsplannen van nu af aan geen aparte bestemming meer. Ik zal voorbijgaan aan het feit, dat dit project ook helemaal niet voldoet aan de normen en de doelstellingen van Rosa Spier. En niet gericht is op kunstenaars. Want al zou u mij kunnen verwijten dat het een beetje buiten de orde valt. Maar ook aan die kant, is dit hele project niet integer. Ik vrees trouwens überhaupt, dat weinig kunstenaars de markthuurl van deze appartementen zullen kunnen betalen. Dit complex van gewone woningen zal straks vol zitten met gewone mensen. Waarom wilde de gemeente, waarom wilde het gemeentebestuur het Rosa Spier-huis destijds zo graag in Laren houden? Ten derde, de verkeersoverlast. Nu al tijdens de bouw wreekt zich de volstrekt onvoldoende toegankelijkheid waarvoor niet tijdig plannen zijn gemaakt. En voorzieningen getroffen. Vanaf de opening zal het zware verkeer natuurlijk minder worden. Maar het totale verkeer zal verder toenemen. En naar onze mening, aanzienlijk meer dan het verkeersrapport

gemaakt in opdracht van Slokker. Naast veel anderen hebben wij daarvoor, vanaf het begin af aan, voortdurend gewaarschuwd. De wethouder is daar altijd luchtig overheen gestapt. Door de Stichting bewoners Laren-West is hierover vanavond al het nodige gezegd. En ik kan kort zijn: wij sluiten ons volledig aan bij wat van die kant naar voren is gebracht. De enige acceptabele oplossing, om de verkeersoverlast in Laren binnen de perken te houden, en ook buiten het centrum, is afwikkeling via de Rijksstraatweg West. Met ontsluiting van de tunnel onder het ecoduct. En vandaar naar de Naarderstraat. Na alles wat er de afgelopen jaren rond het Rosa Spierhuis project is geschied, vinden wij dat het gemeentebestuur de ereplicht heeft jegens de inwoners van Laren, om hierover met Blokker een overeenstemming te bereiken. Ik hoop dat ik de aanwezige raadsleden heb kunnen overtuigen, dat het hier niet gaat om een particulier belang van een aantal villabewoners. Die hun groene tuin verdedigen tegenover een maatschappelijk belang van een zorginstelling. Het is precies andersom. Het belang van een particulier, commercieel project tegenover buurtbewoners die opkomen voor het algemeen belang van alle inwoners van Laren, bij het behoud van de nog resterende groene gebieden in de gemeente. Ten slotte vinden wij, dat er nu genoeg volwassen, grote bomen zijn gesneuveld in het gebied tussen de Naarderstraat en de Rijksweg. In het algemeen hopen wij, dat het nu eens ophoudt met steeds weer nieuwe bedenksels voor verstening van waardevol groen. Plekken waar het bestemmingsplan dat niet toestaat. Maar die niettemin kennelijk, door deze wethouder, worden ondersteund. En als proefballonnetjes worden doorgestuurd naar de Raadsleden. Bestemmingsplannen van Laren zijn alle conserverend van aard. Het Bestemmingsplan Laren-West van 2013 benadrukt in alle toonaarden het belang van het behoud van de waardevolle groen- en bosgebieden van de Larense bevolking. Een bestemmingsplan wordt volgens ons door zorgvuldige, wettelijke procedures vastgesteld. Voor een langere periode, in beginsel voor 10 jaar. De burger ontleent daaraan vastigheid en rechtszekerheid. Tussentijdse aanpassingen behoren uitzonderingen te zijn, voor bijzondere gevallen. Wij krijgen de indruk, dat dit standing practice is geworden bij de gemeente. En de opmerkingen van de wethouder sterken mij in die indruk. Zo komt in de praktijk weinig terecht van de hooggeplaatste voornemens, van de hooggestemde voornemens moet ik zeggen, over het behoud van ons prachtige, groene dorp. Die politieke partijen in de verkiezingstijd aan de kiezers beloven. Ik verwijs met name naar de prachtige glossy verkiezingsprocedure, in het verleden, van Larens Behoud. Dat kunnen ze daar goed. Wij zijn hoopvol gestemd, dat de nieuwe fractieleden van deze grootste partij in de Raad, een nieuwe wind te zullen doen waaien. Die recht doet aan de naam van deze partij.

De voorzitter: Dank u zeer.

De heer Spekken: Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Inclusief de politieke opmerking op het laatst. Zijn er op- of aanmerkingen aan de zijde...? Dat is niet het geval. Dan blijft als laatste mevrouw Van der Hoeve. Mevrouw, u bent welkom. Gaat uw gang.

Mevrouw Van der Hoeve: Ja, graag. Mijn naam is Simone van der Hoeve, mijnheer de voorzitter. Ik ben de hekkensluiter. Alles is gezegd. Dus ik ga niet alles herhalen. Alles is zelfs zeer goed gezegd. Ik wil alleen zeggen, dat mij het onaangename gevoel bekruipt, dat de gemeente zich vastgerommeld heeft in een stel gladde advocaten. Dat het dorp, waar ik in 1974 ben komen wonen en wat groen is, was, niet meer groen is. Versteend is. Meer en meer versteent. Meer en meer gekapt wordt. En het gevoel bekruipt mij, dat u klem zit gerommeld. Maar ik kan dat niet aantonen. Wat ik wel kan aantonen, is dat er minder egels zijn. Dat er minder vlinders zijn, dat er minder bomen zijn. Dat er meer verkeerslawaaï is. En het enige wat ik aan u allemáál aan deze tafel wil vragen: realiseert u zich, dat u hier nú zit. Dat dat in een tijdpad, een korte periode is. En dat het

mooi zou zijn, dat u zich zou realiseren dat Laren ook dóór moet gegeven worden aan volgende generaties. En dat is eigenlijk mijn hartenkreet. Daar wou ik het bij laten.

De voorzitter: Dank u zeer. Dat is heel erg duidelijk. Uw hartenkreet wordt ter harte genomen, denk ik. Daarmee hebben we de insprekers, eerste ronde, gehad. Dan komen we nu inderdaad toe aan de bespreking in de Commissie als zodanig. En mag ik mevrouw Timmerman, of althans een Liberaal Laren, uitnodigen om het spits af te bijten?

Mevrouw Timmerman: Dat mag. Ik wil eerst even op de insprekers ingaan. Want er is heel veel waardevols gezegd. En daarna ga ik op de andere stukken die er hier voorliggen in. Er werd net door de eerste inspreker gezegd over de 25%. En dat dat met de vorige architect te maken had, Mecanoo. Maar, ik wil er eigenlijk even op wijzen dat de uitbreiding naar 25%...- en ik heb het geprobeerd op te zoeken, maar ik heb geen bereik hier - is gekomen door een zienswijze van Slokker. En die heeft gevraagd om 25% te mogen bebouwen. Het was minder. De hoogte was ook lager. En dat is opgehoogd. En ik kan het even niet opzoeken, maar dit weet ik uit m'n hoofd nog. En dat weet ik zeker. Dus die 25% was al een uitbreiding op het oorspronkelijke plan. En dat was via een zienswijze van Slokker, en niet van Mecanoo. De Stichting bewonersbelangen Laren-West. De gevolgen, het verkeersonderzoek, is inderdaad niet meer van toepassing. Het is allemaal veel en veel groter geworden dan de oorspronkelijke plannen die wij in Laren-West hebben vastgesteld. Zou de villa gewoon blijven, daar zou gewoon een stukje aangebouwd worden. Ik ben bij alle welstandsbesprekingen geweest. Er zou in het midden nog een gebouwtje komen. De groenstrook, dus al die bomen, naar de A1, zouden blijven. Dat is zonder dat wij daarvan op de hoogte waren, als gemeenteraad, allemaal veranderd. En er werd op een gegeven moment alleen een percentage gevraagd. En dat zou, zeg maar, blanco blijven, met het oog op de A1. Verbreding, dan konden ze nog een beetje alle kanten op. Nou, we weten nu welke kanten het is opgegaan. De volkomen verkeerde kant. Er hebben een paar mensen voorgesteld om voordat deze correctieve herziening wordt voorgesteld naar de 28,4%, wat dus al een ophoging op een ophoging is. En ik heb begrepen dat de kopers het inderdaad hebben aangekocht in 2015, lang, lang, lang nadat de gemeenteraad de 25% had vastgesteld. Dat zou ik graag vernemen, om deze verkeersonveilige situatie te kunnen oplossen. En een nieuw verkeersonderzoek te vragen, onafhankelijk. Eventueel door de Raad. Dat kan natuurlijk ook. En dan weten we zeker dat het onafhankelijk is. Daar zijn manieren voor. Want dit is te groot op deze plek uiteindelijk geworden. Groter, groter, groter. Even kijken hoor, mijnheer Vlak, ja, die had het over nuanceren van de zorgappartementen. Ik denk dat dat een hele goede is. Want ik neem aan, uit het verhaal van mijnheer Vlak, dat hij op de Naarderstraat woont, bij de Slokker-appartementen die destijds gebouwd zijn. Daarvan is ons ook verteld, dat het zorgappartementen waren. Vanuit de Stichtse Hof de zorg kwam. En er was een enorme wachtlijst voor demente bejaarden. Nou, een schitterend verhaal. Uiteindelijk, toen ze gebouwd werden, heb ik de advertenties gezien. En dat was absoluut geen, ik heb er nog vragen over gesteld. Maar ja, dan is de vergunning al gegeven. En bij het Rosa Spier gebeurt dus exact hetzelfde. Daar is de zorg, is ver te zoeken. En nadat de vergunning was, nadat het bestemmingsplan was vastgesteld, heeft Rosa Spier een en ander veranderd. Zodat je niet betrokken hoeft te zijn bij Rosa Spier, om voor een appartement in aanmerking te komen. En daar kom je dan allemaal, als je gaat zoeken, achteraf achter. Dat je denkt: daar kloppen dingen niet. Hoe de 40% ooit op ruimtelijke plannen is gekomen, dat heb ik geprobeerd uit te zoeken en te vragen. Via schriftelijke vragen die ik ingediend heb. Daar heb ik dusdanig, nietszeggende antwoorden op gekregen, dat ik daar nog verder mee aan de slag ga. En dat ga ik wel vast aankondigen. Ook het verkeer. Daar heb ik in juni schriftelijk vragen over gesteld. Ik heb een schriftelijk antwoord gekregen op 11 juli. En ik heb eigenlijk een paar vragen aan de wethouder. Daar zegt hij, op een gegeven moment: wij hebben de bewoners van Hoeflo toegezegd, op korte termijn nogmaals een onderzoek te laten doen naar de verkeersgevolgen en eventuele knelpunten, vanwege het verkeer. Dit heb ik dus 11 juli gekregen. Het is nu half september. Dus ik wil eigenlijk

aan de wethouder vragen: is dat gebeurd? En er staat ook: wij zullen op korte termijn nogmaals een verkeersonderzoek doen. Dus als het waar is wat hier staat, dan worden de insprekers op hun wenken bediend. Er staat ook: voor het bouwverkeer is het openstellen van de weg, onder het eoduct door -wat ik dus vroeg, hè, die Rijksweg West- inderdaad een oplossing. Wij zetten ons daarvoor, samen met bewoners van Hoeflo, in. En mijn vraag is dan: wat is daarvan terechtgekomen? Voor zover. Mijnheer Spekken, nog even.. Mevrouw Van Marle vraagt dus ook uitstel over de 28,4%. En met het oog ook op dat verkeerskundig onderzoek. Ik kan me daar volledig in vinden. Mijnheer Spekken die refereert waarschijnlijk ook aan het Rozenlaantje waar ook rare dingen zijn gebeurd. En ook in één keer, op ruimtelijke plannen, hele andere hoogtes stonden. Terwijl dat niet via een raadsbesluit is gegaan. Maar gewoon op de plankaart een hoogte stond van 5,3 m. En dat werd opeens op ruimtelijke plannen 6,3 m. Hoe dat kan in de verbeelding, is mij een raadsel. Ook daar heb ik vragen over gesteld. Ik heb er geen antwoord op gekregen. Daarnaast, ook wie daarvoor verantwoordelijk was. En dan wordt er gezegd: het bureau dat het doet. Nou, er is altijd een eindverantwoordelijke, en dat is de bestuurder. Daarnaast is er toen op het Rozenlaantje een rapport gepresenteerd. En dat moet me toch een keertje van het hart. Dat waar niet 3,5 m instond, zoals het oorspronkelijk was. 3,6 m stond er dus op de ruimtelijke plannen. Maar daar stond in 3,7 m. En we mogen er 3,8 m van maken. Met andere woorden: als je het over rommelen hebt, dan weet ik er nog wel een paar. Rosa Spier, ja, ik..

De voorzitter: U bent nu 15 minuten aan het woord, hè.

Mevrouw Timmerman: 15?

De voorzitter: Ja. 15 minuten.

Mevrouw Timmerman: Oké.

De voorzitter: Ter wille van de..

Mevrouw Timmerman: Dat waren dan eigenlijk alleen de ...

De griffie: .. insprekers.

Mevrouw Timmerman: Dan wil ik er nog twee zaken uithalen. En dat is de... Het gaat hier: vaststelling van het bestemmingsplan correctieve herziening. En dat betekent: herstellen van fouten. Er staat ook in het voorstel, en ook in de beantwoording van de zienswijze: om enkele omissies te herstellen in de bestemmingsplannen in de loop der tijden. Dan komen er twee zaken in voor. En dat is dus, dat heeft niks met een correctieve herziening te maken,. Maar dat heeft te maken met uitbreiding van beleid. Waar niemand om gevraagd heeft. Ja, waarschijnlijk wel indieners met vergunningsaanvragen. En dat gaat over bed en breakfast. En daar heb ik het de vorige keer, het is al een paar keer aan de orde geweest, ook al over gehad. Ik heb daar dan ook nog steeds geen antwoord op gekregen. Waar is het bed en break-beleid wat we al hebben? Dat hebben wij een aantal jaren geleden vastgesteld. Er mochten er 10 komen. Er stond keurig netjes in aan wat voor voorwaarden iedereen moest voldoen, zoals een beleid hoort te zijn. Daarnaast zou een evaluatie komen. Die is er nooit gekomen. En in één keer worden er bed en break-regels vastgesteld. Dat je bij wijze van spreken in elk schuurtje, met een vrijstelling van het College. Nou, we weten natuurlijk allemaal hoe dat gaat. Dat wordt gewoon op de afdeling: oh, dat mag. Als je voldoet aan een paar regeltjes, dan mag dat. Terwijl ze helemaal voorbijgaan aan een behoorlijk beleid. En dat kan een behoorlijke impact hebben voor Laren. Zeker als je gaat kijken, met de uitloop van Amsterdam, wat dat in Hilversum, in Gooische Meren, in Baarn, in Soest ... iedereen

zit met de handen in het haar. Van: hoe kunnen we in godsnaam dit indammen? En Laren die zegt gewoon: ja, het is van deze tijd, dus laten wij het ook maar doen. Het is voor mij echt onbegrijpelijk.

De voorzitter: U hebt nog een laatste punt?

Mevrouw Timmerman: Ja, dan heb ik nog een laatste punt. En dat zijn de verspringende goothoogten. Daar wordt gezegd: het is zo leuk -en er staan een paar plaatjes bij van verspringende goothoogten- als je bijvoorbeeld een vaststelling hebt in een bestemmingsplan, van 3 - 9 bijvoorbeeld. Dus de goot drie en de nok negen. Dan is dat vaak een boerderijbouw. En het leuke nou juist van de bestemmingsplannen, is de differentiatie van de diverse architecten, die er ooit geweest zijn. Die allemaal hun eigen bouwstijl hadden. De ene had een boerderijstijl. En de had weer een wat hogere bouw, een verspringende goot en goothoogte, en dergelijke. Dat is allemaal, en dat hebben wij met de bestemmingsplannen heel bewust overgenomen. Er is flexibilisering in alle bestemmingsplannen geweest, met de laatste ronde -omdat het niet langer dan 10 jaar geldig was- hebben wij gezegd: dan houden wij daar aan vast. Want dat is in ieder geval het uitgangspunt. Dat je die differentiatie in bebouwing, cultuurhistorie van Laren, vasthoudt in je dorp. En nu wordt daar dus aan geknibbeld. Dat je een derde van de goothoogte mag ophogen, 2 m hoger, en dan over elke richel zeg maar. Dat betekent, zonder restricties of zonder verder andere zaken erbij, ook weer met een ontheffing, maar we weten allemaal hoe dat gaat. Dat wordt gewoon op de afdeling gegeven, net zoals de hekken, die maar 1 m mogen zijn een allemaal 2 m zijn. Ik denk dat dat het einde is aan de cultuurhistorische bouw van Laren. En daar zijn wij echt pertinent tegen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft 21 minuten nodig gehad. Ik hoop dat..

Mevrouw Timmerman: Maar er staat, mijnheer de voorzitter, er staat ook heel veel in.

De voorzitter: Ik hoop dat de andere collega's iets meer respijt hebben, omdat we hier anders om twaalf uur nog zitten. Maar, met alle respect. Wil de wethouder nu reageren, of wilt u eerst de verschillende interventies even inventariseren? Het woord is aan Larens Behoud. Want u zit naast Liberaal Laren. U zit er naast, dus u krijgt het woord.

De heer Loeff: Ik zal proberen mij in de tijd te beperken

De voorzitter: Dat stel ik zeer op prijs. En ik niet alleen, maar ik denk ook de publieke tribune.

De heer Loeff: We gaan het zien. Het is voor mij redelijk nieuw, zoals u weet. Dus wat dat betreft, zal ik misschien een paar vragen stellen die anderen bekend zullen zijn, omdat zij eerder in de Raad hebben gezeten. Of dingen hiervoor hebben meegemaakt. Ik heb dat misschien vanuit een burgerperspectief gezien. Net als mensen op de publieke tribune. Maar allereerst: dank aan de sprekers, die, naar mijn idee, heel duidelijk hun zorgen naar voren hebben gebracht over de verkeerssituatie. En ook nog hun opmerkingen hebben geuit over het, zoals ik het begrepen heb, vergunde bouwplan met een percentage. Ik zie in de voorgenomen correctieve herziening een ophoging van 3,4% van het bouwplan. Omdat dat vergund is. Dus dat betekent dat we 3,4% extra zouden moeten gunnen, omdat er anders wellicht toch handavingsconsequenties zouden moeten zijn. Als ik kijk naar aantallen, die staan er niet in, maar dat lijkt me voor een bestemmingsplan ook niet echt nodig. Maar ik zou de wethouder wel willen vragen: ik vond één suggestie interessant van de sprekers. Het onderzoek te doen naar een andere ontsluiting van het bouwplan wat inmiddels is vergund. En ik vond het interessant om te vernemen, dat het stukje vanaf de Naarderstraat, ter hoogte van het perceel van -ik meen dat dat ooit van Blokker was, of nog steeds is- waar volgens mij een makelaar een groot bord had dat er iets te

koop was en het is inmiddels verdwenen. Dat zou toch een hele mooie optie kunnen zijn. Als je dan misschien onder die natuurbrug door zou kunnen gaan, om daar delivery en aan- en afvoer van zorg en al dan niet andere toelevering zou kunnen regelen. Dus ik wou eigenlijk de wethouder vragen of hij daar serieus naar heeft gekeken, dan wel mee bezig is. En of dat mogelijk een optie is om tegemoet te komen aan de bezwaren die er in ieder geval na de bouwfase denk ik ook nog wel zullen zijn. En een hoop ik dat ik daarmee in ieder geval een aantal vragen van de heer Veenman, de heer Vlak, mevrouw Van Marle en heer Spekken en mevrouw Van der Hoeven een beetje kunnen meenemen. Het lijkt natuurlijk altijd een enorm probleem, als je met heel veel verschillende bouwprojecten zit, en dat er grote vrachtwagens zijn. Dus wij zien ook echt die zorg. Mogelijk dat we nog iets anders kunnen doen, maar dat zal denk ik een beetje buiten dit onderwerp vallen. Maar misschien kan de wethouder daar iets over zeggen. Dan staan er in die correctieve herziening meer aspecten. En ik vond het eigenlijk wel interessant, het is een beetje zoals bij heel veel politieke zaken, dan heb je een heel groot onderwerp wat uitvergroet is en andere onderwerpen komen niet meer aan bod. Een collega, mevrouw Timmerman, die had het al over de goothoogtes. Ik zag ook een positief advies van de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit daarover. Maar ik was wel benieuwd, omdat naar mijn idee op dit moment er al nieuwbouwplannen zijn gerealiseerd, waar dit soort verschillende goothoogten ook zijn. En mijn vraag aan de wethouder is eigenlijk van: hoe zijn die dan op dit moment tot stand gekomen? Is dat dan ook een wijzigingsbevoegdheid geweest? Is dat anders dan wat in die correctieve herziening is? En wordt dat nu gecorrigeerd, zodat die wijziging generiek is? Hoe denkt het College daarmee om te gaan? Vervolgens zag ik archeologie. En ik vind dat buitengewoon interessant. Want dat is een onderwerp waar ik heel weinig van weet. En iedereen mij altijd toedicht dat ik er heel veel van weet. Maar het is een hele ingewikkelde regelgeving. Dat zie je ook in de verschillende zaken die daar staan. En mijn vraag aan de wethouder is eigenlijk meer informatief. Van: hoe gaat dat nou op het moment dat er een gebied is, in het centrum of buiten het centrum, waar een hoge verwachting is. Wie wordt dan ingeschakeld? Ik begrijp dat de verstoorder moet betalen. En heeft de gemeente een vaste adviseur Archeologie in de belgemeente? Of doet zij beroep op een gemeenschappelijke regeling, of een provinciaal ambtenaar? Omdat wij bij de introductie die we hadden als Raad, mij dat bij de belcombinatie althans niet zo heel duidelijk was geworden. Ik geloof dat de Omgevingsdienst het weer niet doet. En daar was ik even benieuwd naar. En of u daar uitsluitel over kan geven. Gewoon denk ik ook echt interessant, dat we met elkaar beseffen dat er mogelijk meer in de grond zit dan we nu weten. En als laatste was ik eigenlijk wel blij dat we zo'n correctieve herziening ook hier voorgelegd krijgen. Omdat we daarin wel heel mooi kunnen zien welke plannen op dit moment in het totaal bestemmingsplan worden meegenomen. En dat is misschien ook de opmaat naar een oefening met de omgevingsplannen, zoals ze gaan komen. En ik ben benieuwd of de wethouder daar al op anticipeert. Want ook dat moet over een aantal jaren ingaan. En ik ben heel benieuwd of hij daar al iets over kan zeggen. Dank u.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan de VVD.

De heer: Dank u wel, voorzitter. Allereerst mijn dank aan de sprekers. Er is bij de VVD veel begrip voor de zorgen die daar zijn. En die zijn er nogal wat. Bomen weg. Verkeersdruk. Verkeersveiligheid. Aparte zorg, zorgappartementen die verkeerd gebruikt dreigen te gaan worden. Nou, we hebben daar veel begrip voor. Maar, de vraag is of dat vanavond hier aan de orde is. Volgens mij gaat het over de correctieve herziening. En als het over het Rosa Spierhuis gaat, dan gaat het over of het 28,4% bebouwing moet zijn, of 40% bebouwing. En al die andere zaken zijn afgeleiden, die hier eigenlijk niet thuishoren. Om de discussie een beetje helder te houden, in ieder geval in deze commissievergadering, zal ik mij dus ook daartoe beperken. Ik heb wel een paar vragen die daar nog wat buiten komen. Maar daar sluit ik zo dadelijk mee af. Het is helder dat onze voorkeur 28,4% is en zeker niet 40%. Wij vinden die 28,4% al behoorlijk aan de ruime kant. Dus 40% is wat ons betreft helemaal niet aan de orde. En de opmerking van de wethouder die kunnen wij ook billijken. Waarbij hij zegt:

ja, er hangt wellicht een planschadeclaim boven de markt. En dan is het verder niet zo heel handig om de kaarten uit te spelen. Om die een beetje dicht tegen de borst te houden is verstandiger. En dan zien we wel wat ervan komt. Dus in principe kan de VVD wel leven met deze correctieve herziening. Er zijn toch twee vragen die ik wil stellen, die daar een klein beetje buiten vallen. Een vraag is al door collega Loeff gesteld. Ik zou de wethouder willen vragen: zijn er wellicht toch nog, met de nodige druk, of manipulatie, of anderszins, mogelijkheden om de familie Blokker te overtuigen om, naar mijn smaak, naar onze smaak, charmante oplossing van het verkeer regelen onder de ecobrug, om dat toch af te dwingen, te vragen, of anderszins. Is dat een geheel gelopen race, of zijn er nog mogelijkheden? Collega Loeff heeft daar ook al richting aangegeven. En de tweede vraag, en dat is een stukje onkunde van mij, mevrouw Timmerman had het over de goothoogte. Daar was ze mordicus tegen. Ik had na lezing van de stukken juist het idee van: ja, dat is nou echt een mooi stukje charmant gebruik in Laren. Als ik hier rond rij, dan, of rond fiets, dan zie ik die goothoogten verspringen. En ik vind het eigenlijk juist heel charmant. Ik zou graag willen dat de wethouder daar eens over aangeeft, hoe hij daarin zit en wat de overweging geweest is om die verspringing in de goothoogten toe te staan in deze correctieve herziening. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u zeer. Het worden is van D66. De heer Grunwald.

De heer Grunwald: Ja, ook mijn dank gaat naar de sprekers. Ze hebben op een goede wijze duidelijk gemaakt wat hun emoties zijn bij deze onderwerpen. Als D66 vinden wij dat de Raad heeft vastgesteld, dat een bebouwing van 25% toegestaan is. En: that's it! Dus dat is een democratisch besluit. Daar zouden we ons aan moeten houden. En als het dan 28,4% moet worden, dan zal nog eens heel goed, haarfijn uitgelegd moeten worden waarom dat dan nodig is om dat nog weer uit te breiden. Dat er dus fouten gemaakt worden, nou ja, dat is menselijk. Gebeurt iedereen, uiteraard. Maar, fouten op dit niveau en met dit soort onderwerpen, zijn natuurlijk bijzonder pijnlijk voor de gemeente. Dus dat doet geen goed aan onze uitstraling. Naar de burger toe. Hoe is het in godsnaam mogelijk, dat er op enig moment ergens 40% verschijnt waar 25 moet staan? Wie heeft er nou niet opgelet? En wat nog fnuikender is, eigenlijk: er zou zomaar het idee kunnen ontstaan, dat willens en wetens er de hand mee gelicht is om iets te bewerkstelligen. Om die schijn helemaal uit te sluiten, is het wellicht zinvol om de Rekenkamer te vragen om hier eens onderzoek naar te doen. Om hun goed uit te laten sluiten dat hier de hand mee gelicht is. Dat ten aanzien van de percentages. Dit is het enige onderwerp wat hier voorligt. Maar, zoals gebleken is, er zijn natuurlijk een aantal dingen onlosmakelijk mee verbonden. Dus ook wij willen de wethouder oproepen om nog eens heel goed te kijken naar de verkeerssituaties. En om alles in het werk te stellen om de overlast tijdens de bouw te minimaliseren. En op de lange termijn een structurele oplossing te vinden voor het verkeer van en naar, ja, een wel hele mooie voorziening, maar ook een hele grote voorziening. Die ook een verkeersaantrekkende werking heeft. Daarnaast is er gesproken over zorgwoningen. De randvoorwaarden die hier genoemd worden, om zorgwoningen ook zorgwoningen in de toekomst te laten zijn, zijn boterzacht. Dus wij willen eigenlijk vragen, of er onderzoek gedaan kan worden hoe en op welke manier harde criteria gesteld kunnen worden aan die toewijzingen. Of bij de koop van die zorgwoningen, dat dat ook toetsbaar is. En dat er ook een verantwoordelijke voor gevonden wordt, die naleving hiervan veilig stelt. Want als we dat niet kunnen doen, dan hebben we dus elke keer weer hetzelfde verhaal. En daar moeten we toch eens een keertje mee stoppen. Dat ten aanzien van het Rosa Spier-huis. Verder hebben we nog even twee opmerkingen ten aanzien van regels. Op pagina 7, bij de vigerende bestemmingsplannen, wordt het voorbereidingsbesluit van december 2017 niet genoemd. Dat is wel een plan wat komende december weer vernieuwd moet worden. De vraag is eigenlijk van: komt dit nieuwe bestemmingsplan nou in plaats van het voorbereidingsbesluit? En zo ja, dan zal het toch ook wel vermeld moeten worden hoe dat gaat. Zodat het duidelijk is van welk plan is nou eigenlijk het plan waar we mee moeten werken. Of: van kunnen uitgaan. En ten aanzien van bed en breakfast wat genoemd wordt. De

verhalen die ons vanuit Amsterdam bereiken, zijn duidelijk. Maar, bed en breakfast kent natuurlijk ook nog een andere verschijningsvorm, in de vorm van Airbnb. Ook dit doet natuurlijk steeds meer zijn intrede in omliggende gemeentes. En Amsterdam wil daar vanaf. Dus ja, wellicht ontstaat dan ook enige druk richting de regio om ook wat te doen aan het toerisme van Amsterdam. Dus ik denk dat we ons daar bijtijds voor tegen moeten wapenen, dus dat kan door ook in het bestemmingsplan hier regels en voorwaarden in op te nemen. En voor de rest daar ook natuurlijk met de Algemene Plaatselijke Verordening dat aan te vullen. Zodat we dat gewoon goed in de hand kunnen houden. Dat we niet weer achter de feiten aanlopen. Dus heel veel klachten van burgers hebben, over overlast en dat soort dingen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Het woord is aan het CDA. De heer Van Hest.

De heer Van Hest: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Laat ik vooropstellen, dat het CDA een voorstander is om Rosa Spier in Laren te behouden. En daar hebben we een besluit over genomen. Maar er zijn genoeg vragen gesteld, door iedereen. Waar ik me bij aansluit. Maar één ding wil ik toch meegeven, wat er een beetje buiten valt. Het lijkt alsof de zorgvuldigheid bij dit proces niet goed gevolgd is. En er staan ons nog X nieuwe projecten te wachten. En ik wijs jullie erop dat ik daar van verzoek om daar zó zorgvuldig te zijn, dat we dit soort discussies voorkomen, zoals we die nu hebben. En ik hoef niet te zeggen welke projecten daar voor in de wacht staan. Er is eigenlijk geen inspreker geweest, die mijn hart niet gestolen heeft. Laat ik het zo uitdrukken. Hun zorg over hún wonen, over óns wonen, kwam bij me aan. Ik ga niet op al die details in, dat mag de wethouder straks zelf beantwoorden. Maar, ook het centrum is een stuk van het dorp, maar ook het stuk waar we nu over praten. En ik krijg toch het gevoel, dat met de noodzaak van blijkbaar de projectontwikkelaar, om veel meer te bouwen dan nu, is bij mij de deur dicht. Dank u wel.

De voorzitter: Goed, dat is duidelijk. Dank u wel. Dat is nu het woord aan de wethouder. Die verschillende opmerkingen.., het woord is aan de wethouder.

De wethouder: Laat ik om te beginnen ook van mijn kant nog een zeggen, dat een heleboel opmerkingen van insprekers ook het College ter harte gaan. Tegelijkertijd wil ik er toch ook wel op wijzen dat wij, dit is geloof ik de vijfde keer, dat in deze zaal over Rosa Spier gepraat wordt. Ik heb diverse malen erop gewezen dat het een plan is geweest uit 2013, waarvan ook ik achteraf moet zeggen dat het misschien niet de toets der kritiek helemaal kon doorstaan. Het is indertijd aangenomen. Het heeft onvoldoende detaillering gehad om dit College in staat te stellen om daar heel goed en kritisch op te acteren. Met andere woorden: allerlei bezwaren die ik op zichzelf deel. Ik heb wel eens vaker gezegd: ik weet niet wat er zou zijn gebeurd als in 2018 Rosa Spier had gevraagd of ze naar de Hector Treub konden gaan. Ik ben geconfronteerd met een bestemmingsplan, goedgekeurd door een Raad in 2013, onder leiding van wethouders die dat indertijd hebben gedaan. Ik ben er politiek verantwoordelijk voor. Dat heb ik een aantal keren al toegezegd. Maar tegelijkertijd was het voor ons niet mogelijk om daar op een andere manier mee om te gaan dan we er mee zijn omgegaan. Die 40%, daar heb ik ook een aantal keren in deze Raad toelichting op gegeven. U kunt zeggen: laten we daar de Rekenkamer onderzoek naar doen. We hebben daar uitgebreid naar gekeken. Wij komen er ook niet achter hoe dat fout is gegaan. Is buitengewoon vervelend, storend, jammer. Ik wil overigens de suggestie die aan mijn linkerhand wordt gemaakt, dat dat zo vaak voorkomt, ook door mijnheer Spekken gedaan, ja, dat is bij mijn weten twee keer gebeurd. We hebben tientallen van dit soort gevallen per jaar. Daar komt het nooit voor. Dus ja, ik vind het toch wel buitengewoon vervelend. Ik heb vaak, ik heb ook mijn excuses ervoor aangeboden al een keer. Dat had niet mogen gebeuren. Het is gebeurd. En we zijn op dit moment bezig, het is toch een belangrijk onderwerp, en daar wil ik niet al te veel op ingaan wat ik al hebben opgemerkt over mijnheer Klijnstra en zijn positie daarin, en met name onze positie daarbij. Het is zo, dat in dit correctieve voorstel dat we doen aan de

Raad, is het van groot belang dat de Raad dit nu accepteert. Omdat ik anders in een positie terecht kom, dat ik het niet kan handhaven. Dus ik moet de Raad dringend verzoeken, om in ieder geval in de Raad van komende week een besluit te nemen. Omdat anders de juridische positie van de gemeente in het geding is. Dat is mijn eerste opmerking die ik heb. Ik heb in een aantal gesprekken -daar is door velen, zowel in de Raad als in de Commissie als wel insprekers naar gevraagd- er is onderzoek gedaan, indertijd, naar verkeer en veiligheid. Je moet met elkaar constateren, dat er waarschijnlijk veel meer verkeer op gang zal komen. Ook nadat het bouwverkeer is afgelopen. Ik heb een aantal gesprekken gevoerd met de bewoners. Ik heb de brief waar mevrouw Timmerman naar verwijst, is verstuurd. Er is een ontmoeting geweest met bewoners, die ik tot mijn spijt heb moeten vertellen dat toch het verkeer over Hoeflo zal gaan. Omdat, ik kan er wel op ingaan, omdat in de eerste plaats, zoals velen bekend is, het viaduct gesloten moest worden. Voordat Genua instortte, hadden wij het viaduct al gesloten. Dus wat dat betreft hebben we dat, hebben we een preventieve actie gevoerd, die in ieder geval verstandig was. In de tweede plaats..

De heer: '... ' geen parkeer' ...'

De wethouder: ..hebben we afgesproken dat dat een eventuele gang over het plantsoen dat er ligt, de verkeersveiligheid van met name de bewoners, van de scholieren, in groot gevaar zou brengen. Die hebben we niet gevolgd. En ik heb afgesproken met, in de bewonersbijeenkomst die we hebben gehad voor de vakantie, in het Brinkhuis, dat wij onderzoek zouden gaan doen naar - dat we met HW Capital contact zouden opnemen- want dat is de eigenaar van de grond waar we het over hebben. Dus niet de familie Blokker. Niet Blokker Holding, maar wel HW Capital, wat de holding is die het familiekapitaal behartigt voor een belangrijk stuk. Daar heb ik contact mee gehad. Die hebben in eerste instantie tegen me gezegd, dat ze niet van plan waren op mijn verzoek in te gaan. In een nader verzoek hebben ze gezegd: als u met een bepaald plan komt, dan willen we er nog wel serieus naar kijken. We zijn er op dit moment over in gesprek, nog steeds. Ik heb vorige week met meneer Veenman en mijnheer De Nie, u welbekend, gesprekken gevoerd. Waarbij ik heb aangegeven, dat die oplossing geen gemakkelijke oplossing zal zijn. Omdat in de eerste plaats we te maken hebben met PWN. En PWN, daar loopt een enorme waterleiding, waarbij we allerlei heel ingewikkelde voorzieningen moeten gaan doen. We hebben te maken met allerlei verkeerstechnische oplossingen, die niet makkelijk zullen zijn. Het komt er dan toch op neer, we zijn op dit moment bezig, dat heb ik ook beloofd aan mijnheer Veenman, om nog, en mijnheer De Nie, om daar nog deze week geprobeerd uitsluitel over te krijgen. Het zal een hele klus zijn om dat voor elkaar te krijgen. Het wordt om te beginnen behoorlijk duur. Het College heeft wel moeite om heel veel geld uit te geven, om een oplossing te creëren die, als je het tijdelijk ziet in ieder geval, na anderhalf jaar gewoon weg is. Dat is ook gemeenschapsgeld. Tegelijkertijd heb ik de toezegging gedaan aan de heer Veenman, en dat is denk ik goed om nog even te melden. Hij vraagt of wij onafhankelijk onderzoek willen laten doen naar de verkeerssituatie, na afloop van de bouw. Ik heb toegezegd, en ik wil die toezegging ook hier nog eens een keer herhalen, dat wij onderzoek zullen laten doen, door een onafhankelijk bureau. Op de manier zoals, we zullen met hem daarover praten, op welke vraagpunten we dan nog eens naar moeten kijken. Dat we dat in ieder geval zullen laten doen op korte termijn. De suggestie die ook door mevrouw Timmerman werd gedaan, wijs ik ten stelligste af. Ik vind het een suggestie dat, als wij onafhankelijk onderzoek moeten doen, dat de Raad het dan maar moet gaan doen. Want, daar zit nog de suggestie achter dat het College niet deugt. Ik vind dat buitengewoon kwalijk. En ik ga daar ook verder niet uitgebreid op in. Wat betreft nog allerlei punten die aan de orde komen: zorgappartementen, mijnheer Vlak heeft er het nodige van gezegd. Ik kan er alleen maar van zeggen: ik vind dat, op het moment dat wij zorgappartementen bestemmen en ook vergunnen, dat het een taak van de gemeente is om te handhaven op datgene wat we hebben toegestaan. En ik kan ook alleen maar zeggen dat wij zullen proberen te handhaven op die toezegging. Die zeg ik vandaag ook nog eens toe. Het kan niet zo zijn dat wij hier toestaan, vergunnen, om vervolgens dan water over Gods akker te laten lopen. Dat

kan niet zo zijn. Ik ga denk ik ook niet te veel in op de punten die door de bewoners van Hoeflo zijn gemaakt. Ik begrijp hun zorgen zeer. Ik zie tegelijkertijd ook niet zo gemakkelijk dat er andere oplossingen zijn. Ik heb al gezegd: het viaduct. We zijn op dit moment, er is een bestekspecificatie inmiddels klaar en de begroting voor aannemers is ook gereed. Zodat we in ieder geval, as we speak, op dit moment offertes zullen uitvragen aan drie partijen. Om het viaduct op te knappen. Ik probeer dat zo goed mogelijk te bespoedigen. Dat zal leiden tot, hopelijk begin volgend jaar, een viaduct waar in ieder geval tot 30 t vrachtwagens over kunnen. Dat betekent in ieder geval dat het lege zware vervoer eroverheen kan. En ook weer het normale vervoer en busjes en dat soort dingen. Er gebruik van kunnen maken. Mijnheer Veenman zegt, daar heeft hij op zich wel een punt, maar dat is een bijna onoplosbaar probleem. Dat je dan uiteindelijk, als je over het viaduct rijdt, dan kruis je op den duur -als je daar beneden komt, aan de Hilversumseweg- dan moet je de Hilversumseweg op en dan kruis je een deel van het fietspad. Dat is op zichzelf zwaar. Tegelijkertijd is dat een probleem wat zich in heel Laren voordoet. Ook als je kijkt naar HW Capital, je kunt zeggen: daar gaan wij een uitweg vinden, een weg aanleggen. Ook daar kom je op de Naarderweg op een fietspad uit. Wat zich nog in de afdaling van à la Mont Ventoux bevindt. Daar komen mensen met een enorme vaart vanaf Gooi Noord naar beneden. Ook dat is een gevaarlijke situatie. Hoeflo is ook niet een ideale oplossing. Er is, vrees ik, ook niet een echt ideale oplossing denkbaar. Het enige wat ik ervan kan zeggen: zo snel mogelijk proberen dat viaduct te regelen. We hebben gekeken naar Lange Wijnen. Lange Wijnen is eenrichtingsverkeer. Mijnheer Spekken die heeft mij wel eens bevraagd: u gaat daar toch niet ooit tweerichtingsverkeer van maken? Dat heb ik hem ook toegezegd. Dat gaan we in principe niet doen, dus daar zit ook niet 1-2-3 een makkelijke oplossing. Overigens ligt daar een stuk privaot terrein, aan de kant van de Naarderstraat, wat niet in onze handen is. Waar we helemaal niet de zeggenschap over hebben. En als we het wel zouden hebben, dan zouden we daar geloof ik 30 bomen moeten kappen om de weg te verbreden. En dat is bij sommigen ook niet een makkelijk onderwerp. Ja, mijnheer Spekken gebruikt dan vervolgens een aantal termen die ik voor zijn rekening laat. Wat betreft De Rosa Spier, nogmaals, ik denk dat aan de orde is het secce onderwerp dat wij graag op korte termijn, en dat zal Rosa Spier niet met mij eens zijn, maar ik zal het toch aan de Raad voorleggen. Om zo snel mogelijk die percentages vast te stellen en vast te zetten. En nogmaals, ik mag hopen dat het Rosa Spier daar genoeg mee neemt. Dat hoop ik oprecht, ook in het belang van de positie van Rosa Spier in dit dorp. En de mate waarin we hebben meegewerkt bij Rosa Spier. Mag ook wel eens gezegd worden. Maar als Rosa Spier toch meent in beroep te gaan, dan zullen wij ons voorbereiden op die juridische strijd. En dat hebben we al gedaan in de voorbereiding. En ik zal daar verder op dit moment ook niet verder op ingaan. Dat lijkt me niet verstandig, in ieder geval. Dan wordt gevraagd: B&B-regels. Wij hebben geprobeerd iets op te nemen, nu, in dit plan. Als de Raad meent, maar dan graag een uitspraak van de Raad erover, als de Raad meent dat we nader beleid zullen moeten formuleren over B&B, dan hoor ik het graag. Ik vind op dit moment, daar hoor ik ook buitengewoon weinig over, niet dat er een echt probleem op dit moment is. En ik vind dat je, als er geen problemen zijn, je ze ook niet moet gaan oplossen. Dus wat dat betreft laat ik het aan de Raad over om daar eventueel een algemene uitspraak over te doen. In ieder geval in dit plan, in dit overzicht, hebben we wel een aantal regels opgenomen. En die worden niet, zoals mevrouw Timmerman suggereert, eventjes klakkeloos door afdelingen overgenomen. Want: dat doen ze toch altijd. Vind ik ook een kwalijke opmerking, trouwens. Maar, dit is, mevrouw Timmerman weet dat maar al te goed natuurlijk, want zij was erbij toen Rosa Spier in 2013 dit bestemmingsplan goedkeurde. Maar goed, toen de Raad dat deed trouwens. Verspringende goothoogten. Waarom is dat aan de orde gekomen? Omdat wij voortdurend aanvragen krijgen van mensen die graag een huis willen bouwen, of willen verbouwen. En vervolgens tot de ontdekking kwamen, tot mijn verbijstering, dat het onmogelijk was om goothoogtes te mogen laten verspringen. Dat zat niet in de regels van het plan. Ik heb toen met mensen van de afdeling hebben we eens een bezoek gebracht aan Laren-West. Het enige wat opvalt, is dat er niet alleen niet-verspringende goothoogtes zijn, maar ook een heleboel wel-verspringende goothoogtes. We hebben gezegd: het zou alleszins redelijk zijn als we daar een aanpassing op doen. Ook in het

licht van al die aanvragen die we teleur moeten stellen en die eigenlijk op zichzelf geen reden hebben om daarin teleurgesteld te blijven. Dan, Larens Behoud heeft vragen gesteld over, ik heb al op de vraag, op de eerste vraag van mijnheer Loeff, gezegd dat ik graag bereid ben om het onderzoek te doen. Heb ik ook toegezegd aan mijnheer Veenman. Dat geldt ook voor de overige insprekers. Bij mijn weten zijn in de afgelopen jaren geen nieuwe woningen gerealiseerd, waarin goothoogtes zijn versprongen. Integendeel. We hebben ze successievelijk allemaal moeten afwijzen, omdat het niet mocht. Dan is de vraag: hoe gaan we om met de archeologie? Wij hebben een vaste adviseur: het Steunpunt monumenten en archeologie. NMF. Waar het precies voor staat, weet ik niet. Ik kan het woord archeologie er niet in ontdekken, maar: NMF. U kunt het googelen, als u wilt. U zult het misschien ook wel kennen. En in hoeverre wij bezig zijn met de oefening van de omgevingswet. Ik geloof niet, dat we dit bij dit herzieningsplan hebben toegepast. Maar, waar we het kunnen, zullen we het zeker niet laten. VVD heeft, mijnheer Faas geeft aan akkoord te gaan met de correctie, 28,4%. Nou, daar ben ik blij mee. Mogelijkheden om HW Capital te overtuigen. Er is een bereidheid van HW Capital om te praten over de oplossing. Tegelijkertijd, heb ik al aangegeven, zal het een ingewikkeld vraagstuk zijn. We moeten daar, zoals u misschien weet, A: moeten we onder het viaduct, onder het ecoduct door. Daar loopt een fietspad. Daar moeten we wegaanpassingen gaan doen. Dat zouden we dan met stelconplaten kunnen doen. Hoef je niet per se te asfalteren. En dan moeten we over het terrein van HW Capital. En een uitrit maken op de Naarderstraat. En ik gaf net al aan: we zijn er een week of wat geleden achter gekomen dat er een enorme waterbuis ligt die waarschijnlijk, transportbuis -nou, mijnheer De Bondt weet uit zijn verleden voldoende van water- dat zal waarschijnlijk het hele dorp ongeveer van water voorzien. En daar moet je waarschijnlijk grote constructies maken, om te zorgen dat we die buis niet kapot rijden. Want dat is natuurlijk toch allemaal zwaar verkeer. Ik ben nog bezig om dat nader te onderzoeken. Ik zal daar van de week, heb ik afgesproken, mijnheer Veenman, mijnheer De Nie, een antwoord op geven. En mocht ik het nog niet weten, dan zal ik laten weten dat dat binnenkort komt. En wat de verspringende goothoogtes betreft, heb ik een antwoord op gegeven. Ook aan anderen. D66, ja, fouten van de gemeente. Ja, ik geef het toe. Toegegeven, het is een fout. Je kunt tegen mij zeggen: we hebben er ook over gerapporteerd. Er is verschillende malen over gesproken. Het is fout gegaan: ik kan ook niet anders constateren dan dat dat zo is. Het is een fout die ergens in 2013 moet zijn gemaakt. Hoe dat gegaan is: ik weet het niet. Als u vindt dat het bureau Hoffmann een opdracht moet krijgen om dat te onderzoeken, dan hoor ik dat graag van de Raad. Maar, ik zou het u niet aanraden. Want ik denk niet dat je daar achter komt. En wat betreft verkeer, daar heb ik het een en ander over gezegd. Zorgwoningen heb ik ook het een en ander van gezegd. En ook als u het heeft over niet alleen B&B maar ook Airbnb. Ook daar is de vraag, of dat dan een probleem vormt. En ik vind wel, dat, mocht het een probleem zijn, dat we er wel wat aan moeten doen. Maar ik zie op dit moment niet dat dat een probleem is. En mijnheer Van Hest heeft het een en ander gezegd over het behoud van Rosa Spier. Dat behouden we, zou je kunnen zeggen, op een hele andere manier dan we misschien ooit bedoeld hebben. Maar, ik heb al eerder aan de Raad gezegd: deze wethouder stond in ieder geval met een bestemmingsplan, zoals de Raad die had goedgekeurd in 2013, redelijk met handen gebonden op de rug. Om te doen wat we moesten doen. En dat hebben we gedaan. Dat was in eerste instantie, en dan kijk ik even naar... Heb ik voldoende beantwoord? Heb jij nog een punt? Niet? Nou..

De voorzitter: Merci beaucoup. We hebben natuurlijk een raadsvergadering volgende week. En dus stel ik eigenlijk voor, dat we het bij deze ronde laten. Om de Raad volgende week in staat te stellen er nog iets aan toe te voegen. Maar natuurlijk ben ik in uw handen. En als u zegt: nee, ik wil nu nog graag een tweede ronde -ik zie mevrouw Timmerman bijvoorbeeld al verlangend kijken- dan ben ik natuurlijk bereid om dat te doen. Mijn voorstel zou zijn, dat u de additionele informatie, dat u die volgende week ter gelegenheid van de raadsvergadering op tafel legt.

De heer: Mijnheer de voorzitter, ik heb een vraagje. Toen ik aantrad, toen werd mij voorgehouden dat commissievergaderingen puur waren voor 'technisch'.

De voorzitter: Dat is waar.

De heer: Ik heb vanavond weinig technische vragen gehoord, maar wel heel veel politieke opmerkingen. Betekent dat nu, dat dat in de Raad nog eens overgedaan wordt? Of dat we dat achterwege laten?

De voorzitter: Ik begrijp uw zorg. Het is niet de eerste keer dat we onze zorg, ons hoofd buigen over de vraag: wat is techniek en wat is politiek? En ik zit nu, bijna voor het negende jaar, met dit probleem te worstelen. En ik kan mijn vrouw nog steeds niet overtuigend antwoord geven. En als ik het mijn vrouw niet kan, dan kan dat ook zeker niet aan u. Dus we hebben een probleem om een goed onderscheid te maken. Maar één ding heb ik vanavond wel duidelijk gemaakt, richting mevrouw Timmerman en dus ook naar u, dat we ter gelegenheid van de Raad additionele informatie zouden kunnen verschaffen. Dat betekent dat we niet in herhaling moeten vallen. Daar hebt u voorkomen gelijk in. En dus zou mijn voorstel zijn, om nu goed nota te nemen van alle opmerkingen die zijn gemaakt. Van de zijde van de publieke tribune kan nog een tweede ronde plaats vinden, voor zover u daar behoefte aan heeft. En dat we vervolgens naar de Raad gaan, volgende week, om te kijken hoe je hier uitkomt. Maar, als dat voorstel niet uw goedkeuring draagt: ik ben in uw handen. Mevrouw Timmerman.

De heer: Het heeft mijn goedkeuring wel, voorzitter, dat zou de nestor van de Raad helemaal aan moeten spreken.

Mevrouw Timmerman: Nou, deze nestor van de Raad heeft nog een erg belangrijke, technische opmerking. En die kan niet tot de Raad wachten. Die ben ik eigenlijk net vergeten.

De voorzitter: Die wilt u dus nu nog even kwijt?

Mevrouw Timmerman: Die wil ik nu nog even kwijt. En voor de rest komt het in de Raad, wat ik nog verder had opgeschreven.

De voorzitter: Ik vind het prima, als u vindt dat het belangrijk is. En dus, als het belangrijk is, in uw opvatting, wie ben ik dan om het niet belangrijk te vinden.

Mevrouw Timmerman: Dit is, ja, in mijn opvatting is dit belangrijk. Zo is het. Dit gaat over de toelichting en de tekst op de verbeelding van de plannen van de zienswijze. En daar staat, en dan heb ik een vraag waarom dat er staat. En ik heb het bange vermoeden, dat dit een fout is. Daar staat bij alle tekeningen, bij de legenda: maatvoering: 2, maximum aantal woningen, maximumbebouwing percentage: 28,4%, en maximum goothoogte: blah, blah, blah. Overgenomen van Rosa Spier. En dat staat op alle plannen. Dus ik heb een idee, dat we, als we dit zo door voeren, wéér een correctieve herziening nodig hebben.

De voorzitter: Kan de wethouder dit technisch punt, anders kunnen we misschien na de vergadering dit en petit comité nog oplossen? Want ik heb niet de indruk, dat de andere Commissie-leden precies de portee van dit helemaal vatten. Ik althans niet, maar goed. Ook de wethouder heeft er moeite mee. Mag ik u voorstellen, mevrouw Timmerman, dat dit probleem nog even en petit comité, vanavond na afloop, aan de orde komt? Oh, u kunt wel antwoord erop geven? Kijk aan, mevrouw. Het woord is aan u.

Mevrouw Lohman: De legenda geldt voor alle tekeningen. En zolang dat blokje 2, of dat rondje 28,4, niet op de tekening staat bijvoorbeeld bij de eerste tekening Gooigracht Tuin, dan geldt dat gewoon niet voor dat deel. Dus het is een legenda voor alle 10 de tekeningen.

Mevrouw Timmerman: In ieder geval buitengewoon verwarrend.

De voorzitter: Dank u wel. Daarmee is dit probleem, daarmee is dit technisch probleem, wat een belangrijk technisch probleem was, ook.. De wethouder.

De wethouder: Ja, ik heb net aangegeven, het is vervelend, maar de correctie op het correctieve herziening.

De voorzitter: Oh ja.

De wethouder: Dat is op zichzelf een betrekkelijk klein punt. Maar daar zijn we gisteren, of eergisteren op geweest. Daar heb ik een mail aan gewijd, vanmiddag, aan de Raad. Aan de Commissie. Ik kan me voorstellen dat niet iedereen dat gelezen heeft. Mijn voorstel is, in overleg met de griffie, met de griffier hebben we vandaag even overlegd, dat wij die omissie herstellen in het vaststellingsrapport. En dat u het aangepaste vaststellingsrapport vóór de raadsvergadering kunt ontvangen. Als u vragen heeft, eerder, of zegt: daar ben ik het niet mee eens. Laat het dan even weten.

De voorzitter: Voor de Raad.

De wethouder: Het is op zichzelf een betrekkelijk simpele wijziging van een artikel waardebepaling onder, sub g of iets, niet bij dat artikel hoort, maar bij dat artikel daarna. Het is een vrij technische fout. En mijn voorstel was, in overleg ook met de griffie, u kunt het ook op een andere manier doen, via amendementen. Dat lijkt mij nogal buitengewoon ingewikkeld. Maar als de Raad zegt: de memo gelezen hebbende, als u het nou aanpast in de vaststellingsrapport, dan zien wij het terug volgende week in de Raad. En als dat niet op weerstand stuit, dan wou ik het op die manier proberen op te lossen.

De voorzitter: Perfect. Lijkt mij een uitstekend pragmatische oplossing. Uitstekend. Dan hebben wij daarmee nu alleen nog de publieke tribune. Oh, de heer Loeff nog!

De heer Loeff: Voorzitter, ik heb toch nog een technische vraag. Maar misschien kan mevrouw Lohman die beantwoorden. En het gaat toch nog even over die goothoogtes en die nokhoogtes. Want ik snap hem nog steeds niet. De wethouder heeft gezegd: er zijn geen bouwplannen gerealiseerd, in die tussentijd. Ik zie een aantal referentiebeelden. En u zegt, dat er heel veel aanvragen zijn van mensen die heel graag een stukje willen verhogen. Nou is eigenlijk mijn vraag: wat is nu de standaard goothoogte? Want ik kan me voorstellen, dat in de referentiebeelden die we hebben, zie je dat er verspringingen zijn. Maar daar kun je natuurlijk ook de kap verlagen. Dat is ook een optie. Dus, we gaan nu eens oprekken naar boven, en ik wil eigenlijk graag van de wethouder weten van: ziet u daar niet een schaalvergroting, of risico van ja, dat die panden toch een forser straatbeeld teweeg brengen? U geeft er wel een paar waarborgen in. Dat u zegt: het moet stedenbouwkundig passen. Terwijl, als je kijkt naar de bouwplannen die daar staan, zie je heel mooi een topgevel. Nou, dat is ergens binnen de vorige komverordeningen, bestemmingsplannen gerealiseerd. Dus ik ben heel benieuwd hoe die schaalprong nou precies in elkaar zit. Wat is nou, in het vigerende bestemmingsplan of in het bestemmingsplan de huidige goothoogte? En tot waar kan hij dan worden opgerekt?

De voorzitter: Nou, de wethouder.

De wethouder: Nou, ik denk dat mevrouw Lohman daar wel antwoord op kan geven. Maar het is nogal verschillend in de verschillende wijken. De referentiebeelden die we hebben laten zien, zijn volgens mij ook beelden van woningen uit jaren 20 en 30. Het is niet zo dat wij, dat ik het heb over nieuwe woningen. Als ik het heb over mensen die graag verspringende goothoogtes wilden, dan waren dat nieuwe woningen. Of renovaties op een vrij drastische manier. Maar, misschien dat jij nog even kunt toelichten wat de bedoeling is?

Mevrouw Lohman: Overall in Laren, Laren-West, Laren-Noord, Postiljon, heb je verschillende goothoogtes. Dus je kunt niet aangeven: overall is het drie-zes. In dit geval, komen we vaak, dat in een bepaalde straat oudere woningen staan, met hogere goothoogtes. Dan wil je eigenlijk refereren aan die beelden. En op die manier, ja, met een ontheffing, een hogere goothoogte mogelijk maken. De welstandscommissie, daar leggen we het altijd aan voor, dus die zal ook altijd stedenbouwkundig kijken, in de wijk, in het straatbeeld: past het voorgestelde gevelbeeld?

De voorzitter: Mijnheer Loeff.

De heer Loeff: Dank. Daarmee zijn mijn vragen wat mij betreft beantwoord. Het is duidelijk dat er verschillen zijn.

De voorzitter: Dank u zeer. Dan zijn we nu aan de tweede ronde van de inspraak. En ik begin maar bovenaan. Om te kijken wie er nog behoefte heeft. De heer Klijnstra. U heeft 2 minuten.

De heer Klijnstra: Dank u wel. Uit dit gezichtspunt '...' hier. Ja, ... oh, de microfoon. Even heel kort. Er zijn veel feitelijke onjuistheden naar voren gebracht. Maar die hebben ook heel veel betrekking op een bestemmingsplan uit 2013. Wat al lang onherroepelijk is. Ik denk dat door wethouder Stam terecht is gezegd, dat een discussie over zorg hier helemaal niet aan de orde is. En dat het bovendien een kwestie van handhaving zou zijn. Ik zeg er wel bij dat de inspreker die zei, die nu in een ander zorgcomplex zit, Het Laar, dat dat allemaal wonen zou zijn. Zijn woning is gelegen in een bestemming die gewoon een woonbestemming heeft. Daar zit helemaal geen maatschappelijke bestemming op. Maar dat even voor de goede orde. Ik denk dat het voor heel veel punten wel van belang is om, voordat beslissingen worden genomen, voor er gedachten worden gevormd, even goed naar de feiten te kijken. Wat ik verder over het percentage jammer vind, is dat er heel erg wordt geanticipeerd op planschadeclaims. Ook door wethouder Stam wordt gezegd: ja, ik houd liever mijn kaarten op de borst. Dat snap ik op zichzelf wel. Maar het punt wat we nou juist proberen te maken hier, is dat, de bestemmingsplan is nu eenmaal bestemmingsplan. Daar stond 40%. Daar is door de cliënten op geanticipeerd. Maar ons punt is nu: wat toen ook aan de orde was of niet, we weten het niet. Er zijn geen, er liggen hier geen stukken waaruit blijkt wat nou precies de bedoeling was. Wat is op dit moment nou het planologische belang om het weg te bestemmen? Ik hoor alleen maar punten over planschadeclaims, voorzienbaarheid. Ja, daar denk ik ook het mijne over. Maar ik vind het erg jammer, dat ik tot nu toe alleen maar hoort: het is een beetje veel. Maar dat, vanuit de belangen van het Rosa Spier-huis, helemaal niet wordt gekeken naar die uitbreidingsbehoefte. Die gewoon is en die ook bekend was. Ik wil erbij zeggen, dat het ten tijde dat, dat in 2016, toen de plannen op tafel lagen en met de gemeente werd gesproken, door niemand ook maar een opmerking is gemaakt over dat die 40% niet zou kloppen. Dat is pas eigenlijk pas einde 2016 naar voren gekomen. Toen bleek dat de villa waarschijnlijk niet gehandhaafd zou gaan worden en er onderzoek is gedaan. Er is noch door de gemeentelijke medewerkers, noch door de heer Stam ooit een probleem gemaakt van die 40%. Er is nooit over gesproken. Dat werd pas een probleem toen een paar raadsleden dat opgeworpen hebben. Ja, het is een beetje zwak dan om nu te zeggen van: ja we zitten nu eenmaal vast aan dit bestemmingsplan, dat had misschien niet zo moeten zijn. Dat hadden we liever anders gewild. Dat is nooit aan de orde geweest in de tijden dat mijn cliënten met de planvorming bezig waren. Ik vind het gewoon jammer,

dat nu dat beeld wordt gecreëerd alsof het allemaal achteraf liever anders had gekund, maar dat men gebonden was. Het is gewoon nooit een issue geweest. Waarom de juridische positie van de gemeente in het geding zou zijn, als er nu niet snel een besluit zou worden genomen, dat weet ik niet. Zoals u allemaal weet. Want een planschade claim kan niet worden ingediend tot vijf jaar na het onherroepelijk worden van een plan. Dus waarom die haast er nu is, dat is mij niet helemaal duidelijk. Dank.

De voorzitter: Dank u zeer. De heer Veenman.

De heer Veenman: '...'

De voorzitter: Jazeker.

De heer Veenman: Ik zal binnen de tijd blijven. Ik wou een opmerking maken over zeg maar datgene wat de wethouder zei. Waarbij er een misverstand zou kunnen zijn, dat het pleidooi dat gehouden is daarstraks, sloeg op de verkeersbewegingen die het gevolg zijn van de bouw. En hetgeen wat daarna komt, van het gebruik. Dus als het gaat over, zeg maar, de voorstellen om naar de A1 uit te wijken, via de Naarderstraat, dan gaat het met name over én de bouw én de lange periode daarna. En in die periode daarna zitten tenminste 500 verkeersbewegingen per etmaal in. Het tweede is dat wij in ieder geval uw aandacht vragen voor het feit om dat onafhankelijk onderzoek te doen vóórdat u de correcties doorneemt. Dat is iets anders als wat de wethouder zei dat dat zou gebeuren. Spoedig, maar hij heeft het niet gekoppeld aan vóór die correctieve handeling. En het derde punt wat ik graag zou willen inbrengen, is dat als we een vergelijking maken tussen de Hilversumseweg en de Naarderstraat wat betreft de verkeersveiligheid. Dan is de dichtheid aan fietsers, en met name jeugdige fietsers, bij de Hilversumseweg, is aanzienlijk groter dan bij de Naarderstraat. Overigens, als u de fiets goed gebruikt, dan weet u dat bij de uitgang van het HW Capital-terrein, u nog niet op de helling zit. Daar is het nog horizontaal. En daarna is het pas op de helling. Dat daarin. En daarnaast, en dan hebben we het ook echt over techniek. Ik heb alle begrip voor het feit dat wij met elkaar ook proberen om de drinkwatervoorziening in stand te houden. En dat u daar zorgvuldig mee om moet gaan. Maar we hebben ook in de laatste bespreking gezegd dat er ook een mogelijkheid lijkt, dat u met een versteviging van de weg óm het kruispunt van de leidingen gaat. Dat is het zwakke punt. Dat zal de heer De Bondt ook uit zijn ervaring weten. De leiding zelve kan wel gekruist worden met normale voorzieningen. Dat zijn mijn punten.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan de heer Bogaers.

De heer Bogaers: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik zal er geen gebruik van maken.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan mevrouw Van Marle. Mevrouw, gaat uw gang.

Mevrouw Van Marle: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik had nog een paar kleine opmerkingen. We hebben gehoord vanavond, dat het koopcontract met Rosa Spier-huis eind 2015 is gesloten. Dat de plannen er in 2016 op tafel lagen. We weten dat in 2013 keurig, onafhankelijk verkeersonderzoek is gedaan. Naar de op dat moment nog geldende situatie van een veel lager aantal appartementen dan nu daadwerkelijk wordt gerealiseerd. Inclusief een theater. Dat wordt wat minder genoemd, misschien. 170 plaatsen, een derde van Singer. Kortom, er is al jaren tijd geweest om een verkeers- en parkeerplan te maken. Zeker daar we allemaal wisten op welke onbereikbare en ver van het centrum gelegen plaats de Hector Treublaan ligt. Er wordt door de wethouder gesproken over offertes die al worden aangevraagd, om het viaduct over de Hilversumseweg op te gaan knappen. Daar wil ik ook nog even een kanttekening bij plaatsen. Dat viaduct had al vele jaren geleden moeten worden onderhouden. Er is nooit geld uitgegeven aan het onderhoud. Het viaduct is überhaupt nooit

gebouwd en ongeschikt voor zwaar vrachtverkeer. Dat is al heel lang bekend. Lang voor het verlenen van de omgevingsvergunning. Dan moet het worden versterkt. Dan gaat het tonnen kosten. En dat betekent alleen maar dat er dan auto's en vrachtverkeer tot 35 t overheen kunnen. Dus dat zijn vrachtauto's zonder lading. Maar, wordt dan gecontroleerd of die vrachtauto's niet te zwaar beladen zijn? En komt er dan iemand zitten om dat te controleren, of gaan we alsnog het risico lopen op dat tweede Genua? Er wordt daarnaast vergeten, dat er, het is net ook al even genoemd, het is een zeer gevaarlijk en onoverzichtelijke bocht. Waar dus ontzettend veel schoolkinderen fietsen. Aan het einde van de bocht is die drukke Hilversumseweg. Daar kom je ongeveer niet overheen. Zeker niet in de spits. En al helemaal niet met vrachtauto's en overal fietsers, die aan alle kanten om je heen schieten. Tot slot, het is misschien ingewikkeld om de route richting Naarderstraat te ontwikkelen, wij hebben gehoord welke punten er allemaal zijn op te lossen. Maar, ik zal een belangrijk advies willen meegeven: waar een wil is, is een weg. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u zeer, mevrouw. Het woord is aan mevrouw Vaatvlieg. Wethouder?

De wethouder: Ik kan één ding in ieder geval zeggen, dat als mevrouw Van Marle het heeft over tonnen: we praten over een bedrag van € 80.000-€ 90.000 voor het opknappen van het viaduct.

De voorzitter: Oké. Goed.

Mevrouw Van Marle: Gemeenschapsgeld '...'.
.

De voorzitter: Goed.

De heer De Bondt: Voorzitter, zou ik één vraagje mogen stellen? Omdat dat door verschillende sprekers ook gesuggereerd is?

De voorzitter: Zeker.

De heer De Bondt: Die zeggen: stel die aanpassing van dat percentage naar 28,4 % uit, totdat het onderzoek is afgerond. En heb ik een vraag aan de wethouder. Wat gebeurt er, als er morgen, op basis van het huidige, vigerende bestemmingsplan, een aanvraag tot uitbreiding wordt ingediend?

De wethouder: Ja, ik denk dat -u daagt me uit dingen te zeggen die ik niet wil zeggen- dus ik, u moet van me aannemen, en anders zal ik u dat, zal ik de anderen ook in vertrouwen mededelen, wat de overweging is dat ik vind dat de Raad volgende week het zou moeten accepteren. En dat is niet een kwestie, zoals mijnheer Klijnstra zegt, van alleen planschade. Want dat is een zaak die doorloopt. Maar er zijn andere gevaren die mogelijk op de loer liggen.

De heer De Bondt: Maar het is toch zo dat op dit moment een uitbreiding niet verhinderd kan worden? Totdat het moment daar is, dat de Raad het percentage aanpast?

De wethouder: Ja, nogmaals meneer De Bondt: ik vind het een buitengewoon interessante vraag. Het is, volgens mij bent u toch ook jurist? Is het niet? Is het misschien toch verstandig, als ik de juridische lading van uw vraag maar even probeer te omzeilen?

De voorzitter: Ik begrijp het heel goed, maar ik zou me kunnen voorstellen dat, in de marge van de aanstaande Raad, op een of andere wijze dit -terechte vraag, op de een of andere wijze- in het eigen kader wordt behandeld?

De wethouder: Ik wil dat met alle plezier doen. Daar zit mijn probleem niet. Probleem zit in het feit dat, en ik kan dat niet anders zeggen dan dat ik het heb gezegd, en in antwoord ook op wat meneer Veenman zegt, ik wil met alle soorten van genoeg, dat heb ik hem ook toegezegd, zeg ik ook vanavond toe: dat verkeersonderzoek gaan we doen. Dat staat als een paal boven water. Dat is ook niet aan de orde. Maar ik zal de Raad dringend adviseren om, als het kan, volgende week de correctieve herziening aan te nemen en ook op dit punt, dat te doen.

De voorzitter: Dank u zeer. Dan is het woord aan mevrouw Vaatvlieg.

Mevrouw Vaatvlieg: '...'

De voorzitter: U niet. En mevrouw Van der Hoeve is volgens mij al vertrokken. Dan zijn we volgens mij daarmee.. en de heer Spekken, pardon. De heer Spekken.

De heer Spekken: '...'

De voorzitter: Dank u zeer. Dan... oh, u wilt toch? Gaat uw gang. U gaat niet beginnen. Oké, dan zijn we daarmee aan het einde van dit punt van de agenda. Ik schors één seconde, om degene die daaraan behoefte heeft de zaal te verlaten, dat nu te doen. Want we hebben nog twee belangrijke punten op de agenda. Maar misschien is dat niet voor iedereen van de tribune even interessant. Dus ik schors één minuut. Ik kan u mededelen dat PSV met 4-0 heeft verloren. PSV heeft met 4-0 verloren.

De heer: '...'

De voorzitter: 4-0, verloren. In het laatste halfuur, weg.

5.2 Werkplan en begroting Metropoolregio Amsterdam 2019

De voorzitter: De vergadering is heropend. Mag ik de VVD-fractie verzoeken haar plaats in te nemen? Evenals het College? We zijn toe aan het werkplan en begroting van de Metropoolregio Amsterdam 2019. Het voorstel

stelt voor om in te stemmen met het voorstel van Regionale Reactie vanuit de regio Gooi- en Vechtstreek. Dit is het voorstel. Ik denk dat het min of meer vanzelf spreekt. Zullen we beginnen bij de VVD om even, voor zover u daar behoefte aan hebt, daar de mening over te geven. Voordat we het kunnen doorsturen naar de Raad. De heer De Bondt.

De heer De Bondt: Dank u wel, mijnheer de voorzitter. Ik heb eigenlijk twee opmerkingen erbij. Het eerste valt mij op, dat in het Platform Mobiliteit het hele Gooi niet vertegenwoordigd is. En daar waar bijvoorbeeld nu, ook niet Gooi- en Vechtstreek, dat is een aangelegenheid van de provincie, van de vervoersregio Amsterdam, van Amsterdam zelf, van Rijkswaterstaat. En het valt mij op dus, dat het Gooi daar niet in zit. En misschien is dat ook wel de reden dat Gooi- en Vechtstreek zo mat reageert, als het gaat om ondertunneling van de A1 ter hoogte van de doorsnijding van Laren. Maar, dat kan ik niet hard maken. Maar het verbaast me wel. En misschien zou het College daar ook een opmerking over kunnen maken. Tweede opmerking die ik wil maken, dat heeft te maken met wat op pagina 10 van het werkplan staat. Dat betreft de financiering. En daar wordt een deur op een kier gezet in ieder geval naar co-financiering van projecten. Ik kan me heel goed voorstellen dat de financiën die ingezameld worden door de MRA, dat die gebruikt worden voor onderzoek en voor dingen stimuleren. En al die andere facetten die daar staan. Maar als het gaat om co-financiering, dan zou het ertoe kunnen leiden dat de co-financiering bijvoorbeeld betekent dat gemeentes hun weerstand tegen bepaalde projecten laten varen. Omdat het in feite gratis wordt aangeboden. Ik vind dat niet de taak van de MRA. En ik zou ook aan de wethouder willen vragen om ook daar een opmerking over te maken, in de richting van het MRA. Dank u wel.

De voorzitter: Voorzitter D66.

De heer Grunwald: Ja, dank u wel, voorzitter. Nou, wij hebben eigenlijk geen zuiver technische opmerkingen over dat stuk. Het is wel zo dat, wat mijn linker buurman al een beetje opmerkte: er is een wat matte reactie van Gooi-en Vechtstreek op een bepaald onderwerp. Maar wij kunnen eigenlijk alleen maar constateren dat dat over de totale breedte wel zo is. Wat ons betreft, is er veel meer behoefte aan een duidelijk overzicht van doelstellingen en plannen. Van wat de regio Gooi-en Vechtstreek aangaat. En dat laat nog gewoon te wensen over. Kijk, dat hoeft wat ons betreft niet in hele concrete getallen dit soort dingen. Maar wel ten opzichte van de plannen. Er worden plannen bedacht. Er wordt gelobbyd, er wordt gedaan. En wij willen eigenlijk ook wel zien van: wat wordt er nou eigenlijk gerealiseerd? Want waar leidt dat nou eigenlijk toe? En waar zijn onze mannen en vrouwen die ook het belang van Gooi- en Vechtstreek daar vertegenwoordigen? Dus de vraag zou kunnen zijn: valt er te bezien in hoeverre de Gooi- en Vechtstreek wat meer haar stempel kan drukken op wat in dat gremium daar gebeurt? Dan nog een kleine, toch nog technische vraag die hier o komt. Dat voorstel, dat gaat naar de drie belraden. Maar Eemnes hoort natuurlijk niet bij de Gooi- en Vechtstreek. Dus misschien is dat wel... Hm?

De heer: Eemnes is '...'.
.

De voorzitter: Nee. Maar staat wel in de drie belgemeenten. Maar oké. Oké, dank u zeer. Het woord is aan het CDA.

De heer Van Hest: We hebben hier niet veel aan toe te voegen. Het enige is mogelijk een beetje reageren op de opmerking van de Gooi- en Vechtstreek. Maar in ieder geval, het Gooi is geen eenheid, in dit soort zaken. Dat zou wel eens kunnen leiden dat de provincie daar over mee gaat denken.

De voorzitter: Het woord is aan Liberaal Laren. Mevrouw Klingenberg.

Mevrouw Klingenberg: We hebben opmerkingen over twee punten. Er zijn 33 gemeenten die hier aan meedoen. Dus dat is nogal wat. De punten die genoemd worden, daar zijn wij het mee eens. Er staat alleen bijvoorbeeld, de nieuwe woningen, de opgave is dan om 60.000 nieuwe woningen te gaan bouwen. Dat is natuurlijk prachtig mooi. Maar dat is allemaal in het gebied waar veel vliegverkeer is. En dat maakt bij ons toch wel dat we daar wel dubbel tegenaan kijken. Moet je dat willen? Dat er woningen gebouwd gaan worden, eigenlijk, waar je weet dat de mensen heel veel last gaan krijgen van vliegverkeer. Maar goed, dat wordt allemaal nog onderzocht. En een tweede vraag is over de fietspaden. Ik heb gezien dat het nu, dat de fietsroute Weesp - Gooische Meren en Hilversum dat die in 2018 tot stand komt. En ik heb in het verleden de wethouder gevraagd naar de fietspaden zoals die hier in de regio zouden komen. Bij Blaricum en Laren. Omdat we eigenlijk niet willen dat het allemaal verlicht gaat worden en versteend gaat worden. Dus misschien kunt u daar nu al iets over zeggen. En ik roep iedereen op om 24 september is er een Regiotafel voor de raadsleden. En ik denk dat het heel goed is als we daar in ieder geval goed vertegenwoordigd zijn.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan Larens Behoud. De heer Vos.

De heer Vos: Ja, voorzitter, ik was enigszins verbaasd overigens over de vrij cryptische mededelingen van mijnheer Van Hest. Maar dit terzijde. Want ik denk dat de MRA een buitengewoon model is om samen te werken. En daar heb je niet per definitie Gooi- en Vechtstreek voor nodig. Wij hadden eigenlijk niet zo veel opmerkingen, behalve dan een opmerking die de heer De Bondt van de VVD al gemaakt heeft. Waar je een beetje een rolwisseling krijgt van organisatie. Wat ben je nou: adviserend, taakstellend, of ook uitvoerend? En ik denk dat dat heel verstandig is, om daar op terug te komen. En voor de rest sluit ik me uiteraard aan bij een actieve deelname aan de MRA. Want dat is een belangrijk platform.

De voorzitter: Dank u zeer. Het woord is aan de wethouder.

De wethouder: Het is opvallend om te zien bij MRA-bijeenkomsten hoe juist de deelnemende Gooise gemeenten een zeer grote mate van saamhorigheid aan de dag leggen, bij die vergaderingen. Tot jaloezie van andere gemeentes zoals Diemen en andere conglomeraties. Met betrekking tot de opmerking dat we in de MRA bij de Mobiliteit zo slecht vertegenwoordigd zijn. Ja, badinerend kan ik zeggen: mevrouw Post komt uit Hilversum. Dus, ze is de voorzitter van die groep. Vorige week dinsdag was er een bijeenkomst in Haarlem om kennis te maken met Gedeputeerde Staten, Provinciale Staten. Mevrouw Post heeft daar een werksessie voorgezeten. Mobiliteit. Waar ik juist de mobiliteit in het Gooi aan de orde heb gesteld. Want mobiliteit, ontsluiting van het Gooi: Huizen, Blaricum, Laren hebben geen treinstation. De treinstations in Gooische Meren, Bussum, Bussum-Zuid, Hilversum, zijn als ontsluiting in mijn ogen een totale mislukking. Omdat je er slecht kan komen met de auto. Buslijnen is nog steeds niet erg intelligent. Maar mevrouw Post, ik zei tegen mevrouw Post: het grote dilemma is, hoe komen we nu tot een beter verkeersplan voor het Gooi? Want het dilemma is dat wij volledig ingeklemd zijn in natuur en bebouwing. Maar wij toch graag willen zien, dat er samen met de provincie, dat we een idee hebben om de mobiliteit in het Gooi te verbeteren. De ondertunneling van de A1, dat is nadrukkelijk aan de orde geweest bij de MIRT-studie Amsterdam-Oost. De regio heeft daar in grote eenheid op gereageerd. En bij de MIRT, de meerjaren infrastructuur, er op aangedrongen dat de A1 volledig ondertunneld moet worden voor de uitbreiding. En documenten die dat adstrueren hoe dat zou kunnen, zijn voorhanden. Maar het is bekend natuurlijk, dat dat een project is van vele miljarden en van een erg lange adem. Maar de regio is daar zeer eensgezind over. En als mevrouw Post vanuit de provincie zegt, en misschien ook wel MRA als voorzitter van die club: als het verkeer in Laren vastloopt, dan is dat een probleem van Laren. Ja, dan wordt het nog steeds niet onderkend hoe wij dat moeten aanpakken.

Maar ik denk dat dat ook een initiatief van de Raad kan zijn. De Raad van Laren. En ook in het programma van de regio. Van hoe wij die mobiliteit echt kunnen verbeteren.

De heer: Voorzitter, mag ik dan één van de wethouders vragen: heeft mevrouw Post toevallig een uitspraak gedaan over opname van ondertunneling in de Omgevingsvisie? Want dat was de collectieve reactie die we hebben verstuurd. Wordt die opgenomen?

De wethouder: Het is, het is..

De heer: Nee, het is een provinciale omgevingsvisie.

De wethouder: Het is wel aan de orde gesteld. Maar hoe dat, door de regio is het zeker '...'

De heer: Dat klopt. Want dat was de reactie die we gezamenlijk hebben gestuurd. Onder dank aan de wethouder.

De wethouder: Het tweede punt over de financiering. Het is een nogal lijvig document, natuurlijk, wat al die verschillende aspecten behandelt. 54 pagina's. Het hele budget van de MRA is acht en een half miljoen. Dus dat is veel geld. Er wordt ook veel geld aan allerlei projecten besteed. In dat plan kom je cryptische beschrijvingen tegen als: co-financiering van economische projecten. Met name met betrekking tot circulaire economie. Bijvoorbeeld het opzetten van een digitale marktplaats. Ja, is dat dan iets wat in beheer van een MRA gaat gebeuren? Gaan ze daar zelf in financieren? Dat is onduidelijk. De meeste gelden die worden echt bestemd voor begeleiden van plannen, ontwikkelen van plannen, betalen van coördinatoren, onderzoek bedrijventerreinen, et cetera, et cetera. Dus helemaal in het kader van plannenmakerij en samenwerking. Als er echt gefinancierd zou moeten worden, ben ik het volkomen met mijnheer De Bondt, met de VVD eens, dat het niet op de weg ligt van de MRA om als echte financier op te treden van projecten of vastgoed. Of andere kapitaalgoederen.

De voorzitter: Dank. Heeft u nog andere opmerkingen?

De wethouder: De fietspaden weet misschien... Er is al eens een antwoord op gegeven. Het is inderdaad op dit moment zo, dat van West naar Oost, van Oost naar West, die fietspaden zijn ingepland. In de regio is de discussie gestart over die, over de Noord-Zuid, Zuid-Noord-verbindingen. Maar ik heb nog geen concrete plannen daarvoor gezien. Maar ze komen er ongetwijfeld aan. Ik zal u op de hoogte houden.

De voorzitter: Oké, dank u zeer. Dan kunnen we dit doorsturen naar de Raad, denk ik. Kunnen we er daar nog even op terugkomen.

5.3 Initiatiefvoorstel D66 afkoppelen gemeentelijke gebouwen

De voorzitter: En komen we daarmee bij het laatste onderwerp. Dat is het initiatiefvoorstel Afkoppelen gemeentelijke gebouwen. Heeft de wethouder misschien een nadere opmerking ter zake?

De wethouder: Jazeker, zeker. Graag. Ik vind het een uitstekend voorstel. Prima initiatiefvoorstel. En ik wil graag met u delen de overwegingen die wij daarover hebben. Er is ambtelijk overleg over gevoerd. En wij komen tot de volgende inventarisatie van het gemeentelijk vastgoed dat voor een prioriteitsbehandeling in aanmerking zou komen. En dan kijken we naar met name dit gebouw, het raadhuis, waar we nu in zijn. Daarbij hoort natuurlijk ook het muziekcentrum Schering en Inslag. Wat we daar zeker in moeten betrekken, is onze

buurman Binckhorst. Wij zijn al bezig om te kijken bij College de Brink. College de Brink is verdiept uitgevoerd en die lopen een extra risico bij wateroverlast. Om te kijken of we daar, wat voor extra voorzieningen we daarin kunnen meenemen. Wat voor extra voorzieningen we daarin kunnen treffen. En dan is het natuurlijk logisch om, voor het raadhuis en het muziekcentrum en ook Binckhorst en het Lumière-theater te kijken of die daarin meteen in het gebied meegenomen kunnen worden. Daarnaast, hetzelfde geldt een beetje voor de brandweerkazerne. De brandweerkazerne is ook te midden van een behoorlijk dichtbevolkte wijk. Waarin het logisch is om te kijken hoe dat, in samenhang met de omgeving, het beste aangepakt kan worden. Blijft over, als gemeentelijk vastgoed, vooral de burgemeesterswoning en het zwembad. Die beiden op zich vrij los staan. Dus daar gaan we zeker op korte termijn mee beginnen. Voor de burgemeesterswoning geldt toch ook wel weer een maar. De burgemeesterswoning moet ook onder handen genomen worden wat betreft duurzaamheid. Wat betreft isolatie. Daar is nogal achterstallig onderhoud. Moeten we dat nu doen? Wat zouden we moeten doen nu? We willen het wel in samenhang daarmee bekijken. Maar op zeer korte termijn gaan we bij de burgemeesterswoning kijken hoe we die kunnen afkoppelen. En dat geldt ook voor het zwembad. Daar zijn we mee bezig. In zijn totaliteit zijn we een masterplan aan het ontwikkelen. Waarin twee prioriteiten zijn. Het afstoppen van het hoger gelegen water. Hoe kunnen we dat zo snel mogelijk bevriezen? Door hoger gelegen gebieden af te koppelen én cascadevoorzieningen te maken. Het tweede is, in het lagere gedeelte van Laren, zoals bij College de Brink, te kijken welke maatregelen we op korte termijn kunnen nemen, om die overlast zoveel mogelijk te beperken en te voorkomen. Daarbinnen vind ik de suggestie, dit initiatief van D66 uitstekend. Om voor een gemeentelijk vastgoed gebouwen een voorbeeldfunctie te laten zijn. Waarbij hopelijk daarvan uitgaat: goed voorbeeld doet goed volgen. En dat we in onderlinge vertrouwen en samenwerking met de eigenaren van de woningen in Laren tot een goed plan kunnen komen. En misschien wil mijn collega Stam nog iets zeggen over de duurzaamheid.

De voorzitter: Hartelijk dank.

Wethouder Stam: Ja, uiteraard is deze indringende vraag van D66 onderwerp van gesprek geweest in het College.

De voorzitter: Uiteraard, uiteraard.

De wethouder: Het gaat niet ongemerkt voorbij, dit soort initiatieven. Wat we wel hebben gezegd, in aansluiting op datgene wat de heer Calis zegt: ik kom volgende week met een uitvoeringsplan Duurzaamheid naar het College. Daar zal ik, als het College daarmee akkoord gaat, ook de Raad over informeren. Een van de dingen die we daar met name prioriteit in zullen geven, is het verduurzamen van het maatschappelijk vastgoed. Dat ligt natuurlijk voor de hand. Ik heb al eens vaker gezegd: als ik tegen bewoners moet zeggen, dat ze hun huis moeten isoleren, om vervolgens tegengeworpen te krijgen: moet je eens naar het raadhuis kijken, want dat heeft label F! Dan heb ik toch wel een probleem. Dus daar moeten we echt wat aan doen. En ik heb aan de heer Calis voorgesteld en dat wou ik ook aan u voorstellen. Dat we zoveel mogelijk gaan proberen om, waar we met duurzaamheid bezig zijn c.q. met wateroverlast of omgekeerd, dat we dat proberen te gaan combineren.

De voorzitter: Perfect. Heeft de Commissie behoefte aan een ronde? De heer Van Hest? Dan gaan we een ronde maken. Het CDA is eerste.

De heer Van Hest: Ik heb een vraag. Over de wateroverlast. Waar licht de prioriteit? Hoger gelegen deel, om het centrum, want daar ligt het probleem waar het komt. De hogere delen eerst op te vangen, of zoals het nu

gaat, hier in het centrum wat te gaan doen? Dan blijven we misschien wel het probleem van de hoogte houden. Maar ik ben daar niet in thuis, maar ik vraag.

De wethouder: Zoals ik heb toegelicht, zijn dat de twee belangrijke aspecten die u aanstipt. Dus zoveel mogelijk proberen het hoger gelegen water af te stoppen. Er is een verval van meer dan 20 m in Laren. Dus het water komt ontzettend snel naar beneden. Als we daar dus, zowel de daken af kunnen koppelen, als ook, zoals we bij Singer al een grote gedeelte van dat gebied hebben afgekoppeld, met een groot bergbassin onder het parkeerterrein. Zo zijn er andere maatregelen in voorbereiding. Waarbij dat hoger gelegen water lokaal gebergd kan worden. En ik vind een maatregel als voor College de Brink, wat in het lage gedeelte is, even goed belangrijk omdat snel uit te voeren. Want voor College de Brink is wateroverlast desastreus. Dus vandaar dat ook hoge prioriteit heeft.

De voorzitter: Het woord is aan D66, de initiatiefnemer van dit voorstel, mag ik wel zeggen. De heer Grunwald.

De heer Grunwald: Nou ja, ik kan er kort over zijn natuurlijk.

De voorzitter: Mijnheer Grunwald, u heeft het woord en niemand anders.

De heer Grunwald: Het is natuurlijk een onweersstorm, mijn voorstel, maar ik wil toch zeggen dat ik zeer tevreden ben dat het zo goed bij u valt.

De voorzitter: Uitstekend. Het woord is aan de VVD.

De heer De Bondt: Voorzitter, eigenlijk na aanvraag, de motie is ons uitermate sympathiek. Laat ik dat even vooropstellen. Maar naar aanleiding van een opmerking van de wethouder toch een vraag. U had het over extra voorzieningen bij het Brinkhuis en zo. Bedoelt u daarmee die..

De wethouder: Nee, niet het Brinkhuis. Het Brinkhuis juist niet, omdat het Brinkhuis is niet van de gemeente.

De heer De Bondt: Oh. Maar die extra voorzieningen, we hebben het hier in de motie staat er over afkoppelen. Dus extra voorzieningen. Heeft u het dan over die waterdichte schotten enzo? Waar we het al eerder over gehad hebben?

De wethouder: Nou, we zijn daar al een paar weken geleden op bezoek geweest, uitgebreid. Bezoek gebracht bij College de Brink en naar de verschillende mogelijkheden gekeken. Schuine daken, de kelder die afloopt. En wij proberen nu te bedenken wat het meest effectief is. En daar is de vraag van, het initiatiefvoorstel, om daarin dan ook zoveel mogelijk het gemeentelijk vastgoed in mee te nemen bijgekomen. Dus daarin betrekken we van: ja, wat is wijsheid? Hoe kunnen we het het beste doen? Wat is effectief? Wat zijn de kosten? Hoe kunnen we het combineren? Dus daar zijn we, met die plannen zijn we nu volop bezig.

De voorzitter: Het woord is aan Larens Behoud.

De heer Loeff: Ja, dank u wel, voorzitter. Niet zozeer een vraag. Ik denk een heel goed initiatief. En ik denk dat we ook wel moeten. Want 2020 en andere mijlpalen, die vandaag ook alweer bijgesteld zijn, die zullen we eerder in zicht hebben dan we willen. Maar een andere opmerking, want natuurlijk, water weg laten lopen of opvangen of anderszins, dat allemaal prima. Maar er zijn ook hele goeie initiatieven om het water in een berging op het pand zelf vast te houden. En dus niet af te koppelen, direct, en daarna over Gods akkers te laten

lopen, zal ik maar eventjes zeggen. Maar er zijn ook mogelijkheden, technische innovaties, waarin je het dak gebruikt, ook als wateropvang.

De wethouder: Daar kijken we ook naar...

De heer Loeff: En dat lijkt me een hele mooie mogelijkheid, zeker vanuit de lager gelegen panden, om nog een stap verder te gaan. Dus niet alleen het snel weg te laten lopen, maar het ook vast te houden op de daken. En geleid af te laten stromen.

De voorzitter: Ja. De heer Loeff. Oh, de wethouder.

De wethouder: Daar wordt zeker naar gekeken. En ik moet zeggen, bij College de Brink, doet die mogelijkheid zich ook wel voor. Als je daar rondloopt en het bekijkt, denk je: hier kun je een fantastisch eco-dak van maken. Met water-vasthoudcapaciteit. Maar dan moet het ook wel constructief daarop voorzien zijn. Want zo'n dak krijgt natuurlijk enorm veel meer draagkracht te verwerken. Maar, het is zeker een idee.

De voorzitter: Oké. De heer Loeff.

De heer Loeff: Ik zou eigenlijk willen vragen of we, voor de komende raadsvergadering, een lijstje kunnen krijgen van al het gemeentelijk vastgoed. Dat staat wel ergens in een begroting, maar het is wel handig. Gewoon een klein A4'tje? Want ik denk dat er al een gemeentelijk object is, wat al sinds de bouw gewoon prima afgekoppeld is. Maar dat zal de heer Calis ongetwijfeld weten. Welk pand dat is.

Wethouder Calis: De toren van de Johanneskerk?

De heer Loeff: De Lindenhoeve.

De voorzitter: De Lindenhoeve.

De heer Loeff: Prachtige grindkoffers daar.

De voorzitter: Oké. Mevrouw Timmerman.

Mevrouw Timmerman: Dank u wel, voorzitter. Ja, het is soms uit het hart gegrepen. Dit initiatiefvoorstel. We hebben het zelf al een paar keer gezegd bij de afloop van het betoog. De laatste paar zinnen van: laat de gemeente het goede voorbeeld geven. En gemeentelijke gebouwen af te koppelen. Dus wij zijn heel erg voor. Ik ben even in de investeringen gedoken. De Kadernota 2018 - 2022. En daar staat inderdaad voor de jaarschijf 2018 al een bedrag van € 181.000. En voor 2019 € 103.000 en voor 2020 € 48.000. Bij elkaar € 332.000. En die zijn ook overgenomen, want dat heb ik niet helemaal goed kunnen vinden, als investering in de begroting al. Want dan zou je het inderdaad makkelijk naar voren kunnen halen. Als dat er al als investeringsbudget staat. Dan kun je dat naar voren trekken. En dan kun je alles in een keer doen.

De voorzitter: De wethouder.

De wethouder: Er zijn natuurlijk al uitgaven gedaan. In het kader van dit project. En de bedoeling van het masterplan is ook om dus het programma en mede daarmee de financiering en de fasering van die financiering duidelijker in beeld te brengen. Dus we hopen dat aan het eind van het jaar helder te krijgen.

De voorzitter: Heel goed.

Mevrouw Timmerman: Maar dit ging heel specifiek over het afkoppelen van gemeentelijke gebouwen. Dus, dit geld.

De voorzitter: Dit is voor duurzaamheid bedoeld.

Mevrouw Timmerman: Nee, er staat hier: wateroverlast, afkoppeling gemeentelijke panden. En dat is over drie jaar verdeeld. Die € 332.000.

De voorzitter: Oké. Nou, duidelijk. Ik mag misschien als voorzitter concluderen dat hier wilde wordt gebracht aan het College. Dat die dit zo positief opvatten. Heb ik dit goed geconcludeerd, wethouder?

De wethouder: Ja!

De voorzitter: Nee, complimenten aan het College vooral. Complimenten aan het College. Mevrouw Klingelberg.

Mevrouw Klingenberg: Zijn we inmiddels toe aan de rondvraag?

6. Rondvraag

De voorzitter: Ja, dat wou ik nu net zeggen. We zijn nu aan de rondvraag toe.

Mevrouw Klingenberg: Ik wil even de aandacht vestigen op de geluidsoverlast. Als we die hebben in Laren. En dat is op dit moment heel erg met het vliegverkeer. Vliegverkeer. Er gaan vele malen meer vliegtuigen over dan dat we in het verleden gehad hebben. En nou is de vraag of dat er misschien in het Larens Journaal, vanuit de gemeente, een telefoonnummer van BAS kunnen opnemen. Dat is Burger Advies Schiphol. En ik denk dat het gewoon voor de inwoners fijn is, als de gemeente zegt: als je klachten hebt, dan kun je dat daar... Dat is in het verleden ook al gebeurd. En ik denk dat het weer tijd wordt om dat een keer aan te geven. En het andere punt is, sinds er langs de A27 geluidsschermen zijn aan de kant van Eemnes, is het lawaai aan de andere kant, de Larense kant, is veel erger geworden. Ja, nee, ja: dat heb ik dus echt van meer mensen gehoord. We hebben nu veel meer last. Het wordt niet geabsorbeerd, maar geresoneerd.

De voorzitter: Wethouder.

De wethouder: Ik moet wel denken aan destijds een discussie over de precario. Dat toenmalige raadslid van Larens Behoud, de heer Ernst Wortel, suggereerde om precario te heffen over boven overvliegende vliegtuigen. Waarmee we dan ook misschien de geluidsoverlast kunnen bestrijden. Het lawaai van de A27. De geluidswal die aan de kant van Eemnes is opgezet, is geluidsabsorberend. En de theorie, van een geluidsabsorberende geluidswal is, dat er dan minder geluid terugkomt aan de overkant. Ik heb ook al herhaaldelijk aangedrongen op metingen. Metingen zijn erg lastig. Want: wanneer doe je dat? Wat is dan de verkeersintensiteit? Wat is de windrichting? Er is een norm van 65 dB op de gevel. En ja, volgens mij kun je bijna op elke telefoon een app downloaden met een dB-metertje. Dus ik zou zeggen, als oproep aan de inwoners: doe dat zelf eens. En maak er een lijstje van. Want, volgens de theorie is het binnen het beleid van Rijkswaterstaat en geluidsoverlast van de weg, is het binnen de normen.

Mevrouw Klingenberg: Misschien moet ik het op een ander moment vragen, maar hoe is het mogelijk dat daar een geluidscherm gekomen is en aan de Larense kant niet? Daar heeft de provincie van alles aan meebetaald. Maar, dat is nog wel een interessante discussie. Dat zou ik graag nog een keer horen. Want ik denk dat we onze Larense burgers ook moeten beschermen, voor al dat kabaal.

De voorzitter: Wethouder.

De wethouder: Ja, ik val in herhaling. Eemnes heeft die wal opgericht. Daar is overleg over geweest. Wat de mogelijke gevolgen zijn voor Laren. Moet de Larense gemeente daar maatregelen nemen? Het valt binnen de geluidsnormen van Rijkswaterstaat. Dus dan is de gemeente daar niet toe verplicht. En is het dan verantwoord om geld uit algemene middelen te besteden voor de bewoners van de Gooyergracht? Terwijl daar geen zwaarwegende motivering voor is. Kijk, want ik hoor het nu voor mevrouw Klingenberg. Maar daarvoor heb ik er nog niets gehoord, over geluidsoverlast.

De voorzitter: Oké. Andere opmerkingen, rondvraag? Geen? Mevrouw Graafsma.

Mevrouw Graafsma: Eerst de vraag stellen. Naar aanleiding van de opmerkingen van mijnheer Vlak vandaag, dat in Het Laar appartementen over zijn gebleven. De kans bestaat misschien dat dat bij de Rosa Spier ook gaat gebeuren. Is het dan ook mogelijk om een aantal van die appartementen te labelen voor sociale huur? Of is die mogelijkheid er helemaal niet? Vraag ik mij af.

De wethouder: Het is een interessante gedachte, maar, om te beginnen, die appartementen waar mijnheer Vlak het over heeft, dat is privaat eigendom. Dus dit is niet even simpel om te zeggen: daar maken we even sociale huur van. Want dan zou die particuliere eigenaar er aan mee moeten werken. Of het moeten overdragen. En ja, wat betreft de Rosa Spier, ik ga er vanuit dat ze die vol gaan krijgen. En anders hebben ze een ander probleem. En in hoeverre dat fout zal gaan, dat zullen we zien. Ik ga daar niet van uit, dat dat zo is.

Mevrouw Graafsma: Rosa Spier is dus ook particulier eigendom, begrijp ik?

De wethouder: Ja, Rosa Spier is een stichting met een eigen rechtspersoonlijkheid. En die hebben een eigen positie daarin. Het is niet zo dat ik dat even kan labelen als: doet u dat voortaan maar zo.

Mevrouw Graafsma: Ik ken de historie daar natuurlijk niet helemaal van. Dus vandaar mijn vraag. Een mogelijkheid voor sociale huur moet je in Laren aanpakken, dus vandaar dat ik..

De wethouder: Nee, maar dat zullen we ook zeker doen. Maar dit is denk ik een lastige U-bocht. Dat zie ik niet 1-2-3 gebeuren.

Mevrouw Graafsma: Oké.

De voorzitter: Oké. Andere opmerkingen? Dat is niet het geval.

7. Sluiting

De voorzitter: Dan is daarmee deze vergadering gesloten. Ik dank u zeer.